

Conselleria de Cultura i Esport

RESOLUCIÓ de 9 de desembre de 2009, de la Direcció General de Patrimoni Cultural Valencià, de la Conselleria de Cultura i Esport, per la qual es modifiquen els annexos de la Resolució de 18 de febrer de 2008 per la qual s'incoa l'expedient de declaració de Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Monument, a favor del Reial Monestir de la Visitació de Santa Maria d'Orihuela i s'obri el període d'informació pública. [2009/14871]

Vista la Resolució d'esta direcció general, de 18 de febrer de 2008, per la qual s'incoa l'expedient de declaració de Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Monument, a favor del Reial Monestir de la Visitació de Santa Maria d'Orihuela, que va ser objecte de publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* i en el *Boletín Oficial del Estado*.

Vist que, com a conseqüència de les al·legacions presentades durant la tramitació de l'expedient, els informes tècnics d'esta direcció general aconsellen l'ampliació de l'entorn de protecció, es considera oportuna la modificació dels annexos de la resolució mencionada.

En conseqüència, d'acord amb el que preveuen l'article 86 de la Llei de Procediment Administratiu, i l'article 27 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, s'obri un període d'informació pública, a fi que totes les persones interessades puguin examinar l'expedient durant el termini d'un mes a partir de la publicació de la present resolució en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*. L'expedient estarà a disposició de les persones interessades a la Direcció General de Patrimoni Cultural Valencià, Servei de Patrimoni Arquitectònic i Mediambiental, de la Conselleria de Cultura i Esport, al carrer Colom, 66, de València.

València, 9 de desembre de 2009.— La directora general de Patrimoni Cultural Valencià: Paz Olmos Peris

ANNEX I

Dades sobre el bé objecte de la declaració

1. Denominació
 - a) Principal: Reial Monestir de la Visitació de Santa Maria.
 - b) Secundàries: convent i església de les Saleses. Reial Monestir de les Religioses Saleses.

2. Descripció
(Basada principalment en els informes de Luis Pablo Martínez i de Santiago Varela)

a) Immoble objecte de la declaració
El Reial Monestir de la Visitació de Santa Maria es troba al centre del nucli històric de la ciutat d'Orihuela, declarada Conjunt Històric pel Decret 845 de 1969, sobre el marge esquerre del riu Segura. És un edifici de gran volum, l'impacte del qual en la silueta de la població és destacat i característic. Posseïx un gran interès, tant històric, pel fet de ser l'última gran fundació de la monarquia espanyola en la diòcesi d'Orihuela, baluard al principi del segle XIX del carlisme, com arquitectònic, ja que es tracta d'un edifici religiós d'estil neoclàssic de gran qualitat i únic en el seu estil en tota la comarca. A més, posseïx una col·lecció pictòrica de gran qualitat, firmada pel pintor de cambra Vicent López, encarregada expressament per a la decoració interior de l'església, i compta també amb la col·laboració d'altres importants artistes del moment.

— Cronologia:

El Reial Monestir de les Religioses Saleses va ser fundat sota la protecció dels infants d'Espanya Carles Maria Isidre de Borbó i la seua esposa Maria Francesca d'Assís de Bragança i Borbó, que va dirigir les obres, sent el seu impulsor, i participant-hi també molt activament,

Conselleria de Cultura y Deporte

RESOLUCIÓN de 9 de diciembre de 2009, de la Dirección General de Patrimonio Cultural Valenciano, de la Conselleria de Cultura y Deporte, por la que se modifican los anexos de la Resolución de 18 de febrero de 2008, por la que se incoa expediente de declaración de Bien de Interés Cultural, con categoría de monumento, a favor del Real Monasterio de la Visitación de Santa María de Orihuela y se abre periodo de información pública. [2009/14871]

Vista la resolución de esta dirección general de 18 de febrero de 2008, por la que se incoa expediente de declaración de Bien de Interés Cultural, con categoría de monumento, a favor del Real Monasterio de la Visitación de Santa María de Orihuela, y que fue objeto de publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* y en el *Boletín Oficial del Estado*.

Visto que, como consecuencia de las alegaciones presentadas durante la tramitación del expediente, los informes técnicos de esta Dirección General aconsejan la ampliación del entorno de protección, se considera oportuna la modificación de los anexos de la referida resolución.

En consecuencia, conforme a lo previsto en el artículo 86 de la Ley de Procedimiento Administrativo, y en el artículo 27 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, se abre un período de información pública, a fin de que cuantas personas tengan interés puedan examinar el expediente durante el plazo de un mes a partir de la publicación de la presente resolución en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*. El expediente estará a disposición de los interesados en la Dirección General de Patrimonio Cultural Valenciano, Servicio de Patrimonio Arquitectónico y Medioambiental, de la Conselleria de Cultura y Deporte, calle Colón 66, de Valencia.

Valencia, 9 de diciembre de 2009.— La directora general de Patrimonio Cultural Valenciano: Paz Olmos Peris.

ANEXO I

Datos sobre el bien objeto de la declaración

1. Denominación:
 - a) Principal: Real Monasterio de la Visitación de Santa María.
 - b) Secundarias: Convento e iglesia de las Salesas. Real Monasterio de las Religiosas Salesas.

2. Descripción:
(Basada principalmente en los informes de Luis Pablo Martínez y de Santiago Varela)

a) Inmueble objeto de la declaración
El Real Monasterio de la Visitación de Santa María se encuentra situado en el centro del casco histórico de la ciudad de Orihuela, declarada Conjunto Histórico por el Decreto 845 de 1969, sobre la margen izquierda del río Segura. Es un edificio de gran volumen, cuyo impacto en la silueta de la población es sobresaliente y característico. Posee un gran interés tanto histórico por ser la última gran fundación de la monarquía española en la diócesis de Orihuela, baluarte en estos principios del siglo XIX del carlismo, como arquitectónico ya que nos encontramos con un edificio religioso de estilo neoclásico de gran calidad y único en su estilo en toda la comarca. Además posee una colección pictórica de gran calidad, firmada por el pintor de cámara Vicente López, encargada expresamente para la decoración interior de la iglesia y cuenta también con la colaboración de otros importantes artistas del momento.

— Cronología:

El Real Monasterio de las Religiosas Salesas fue fundado bajo la protección de los infantes de España Carlos María Isidro de Borbón y su esposa María Francisca de Asís de Braganza y Borbón, quien dirigió las obras, y siendo su impulsor y participando también, muy acti-

el bisbe d'Orihuela Félix Herrero Valverde. La construcció va començar al principi del segle XIX i va concloure el 1832.

El patronatge dels dits infants en esta ciutat va ser degut al fet que Orihuela fou una acèrrima realista, partidària de la successió al tron de Carles i seu de nombrosos moviments en pro del carlisme. El suport del bisbe oriolà Félix Herrero a esta facció, i la seua participació activa en les guerres carlines, van comportar que fóra desterrat a Roma i van crear un conflicte diplomàtic amb els Estats Pontificis, que es va solucionar permetent tornar al bisbe a la ciutat i amb la firma d'un concordat entre ambdós països.

La nova església es va construir sota la direcció tècnica de l'arquitecte fra Antoni de Benimassot, llec caputxí, dit en el segle Francisc Canet, autor també de la resta de les reformes de l'edifici. Este arquitecte va tindre la col·laboració d'un arquitecte fins ara desconegut, que va ser enviat pels infants fundadors des de Madrid, tal com consta en la correspondència d'estos amb les monges fundadores.

Este edifici va ser alçat al lloc que havien ocupat els jesuïtes i on s'impartien classes de la Universitat d'Orihuela, fundada el 1569, com ara la Càtedra de Gramàtica i la de Retòrica, a més d'altres ensenyances com Filosofia i Teologia. Després de l'expulsió d'aquells pel rei Carles III, es va decidir donar a l'edifici el mateix ús a fi que es convertira en una escola per a xiquetes de la ciutat d'Orihuela i la seua diòcesi.

Tal com indica Madoz, l'església existent, que s'havia alçat entre 1768 i 1772, va ser demolida i remodelades les seues naus.

El 19 d'octubre de 1825 Ferran VII va donar permís per a la nova fundació, i va acceptar ser l'únic patró del monestir. L'església va ser consagrada el 2 de maig de 1832. El 1837 el govern va suprimir el convent i la comunitat es traslladà a Madrid. El monestir va ser donat en arrendament a una persona particular que el va conservar adequadament.

D'altra banda, Elías Tormo en la seua Guia Levante, de l'any 1923, es refereix a les Saleses indicant l'existència de diverses peces mobles, quadros i escultures.

– Descripció de l'immoble:

L'edifici es troba en una parcel·la d'uns 5.800 m² de superfície, dels quals el conjunt edificat ocupa uns 2.300 m², i la resta l'ocupa un jardí amb un gran aljub per al reg i el claustre quadrat. El conjunt s'articula al voltant d'este jardí amb tres naus de tres plantes cada una i l'església al costat nord.

Cada costat del pati té cinc obertures. A la planta baixa està resolt per mitjà de pòrtics de pilars de secció rectangular amb una pilastra adossada de fust llis i capitell d'orde dòric, i entre estos, arcs de mig punt. Este nivell està construït amb carreus.

Per damunt queden els pisos superiors, i només un té orientació septentrional, al costat de l'església; estan construïts amb maçoneria arrebossada amb morter de calç. En estes façanes que donen al pati predomina clarament el massís sobre el buit i s'obrin obertures aplomades amb la clau dels arcs de la planta baixa.

El pati està pavimentat amb pastilla quadrada del tipus denominat pinyolet, i al centre hi ha el pou. Des del claustre de la planta baixa s'accedix a diverses dependències, sales de visites, cuina i refectori i església. A l'ala sud de la planta baixa se situen les dependències de visites. El cantó nord-oest alberga la capella privada, així com el cor baix per a ús de les monges des de la clausura. La capella és de planta rectangular amb un costat de menor dimensió tangent al lateral del presbiteri, a fi de permetre l'assistència als servicis religiosos.

Esta capella està resolta per mitjà de murs de càrrega en què s'obrin obertures configurades per columnes lleugerament exemptes de les parets. Això dona origen a un interessant ritme de massissos i buits, plans, llisos i cilíndrics. Allí es disposa el cor que ocupen els membres de la comunitat.

L'escala principal es troba al cantó nord-est, i és tangent i externa als deambulatoris. Té planta rectangular i està resolta en trams d'anada i tornada; va ser construïda en pedra grisa. Esta escala podria haver pertangut al primitiu edifici jesuïta. Una segona escala de caràcter secundari queda situada a l'ala de ponent.

vament el obispo de Orihuela Félix Herrero Valverde. La construcción se comenzó a principios del siglo XIX concluyendo en 1832.

El patronazgo de dichos infantes en esta ciudad fue debido a que Orihuela fue acèrrima realista, partidaria de la sucesión al trono de Don Carlos y sede de numerosos movimientos en pro del carlismo. El apoyo del obispo oriolano Don Félix a este bando, participando activamente en las guerras carlistas, conllevó su destierro a Roma y creó un conflicto diplomático con los Estados Pontificios, que se solucionó permitiendo volver al obispo a la ciudad y con la firma de un concordato entre ambos países.

La nueva iglesia se construyó bajo la dirección técnica del arquitecto Fray Antonio de Benimassot, lego capuchino, llamado en el siglo D. Francisco Canet, autor también del resto de las reformas del edificio. Este arquitecto tuvo la colaboración de un arquitecto, hasta ahora desconocido, que fue enviado por los infantes fundadores desde Madrid, tal como consta en la correspondencia de éstos con las monjas fundadoras.

Este edificio fue levantado en el lugar que habían ocupado los jesuitas y donde se impartían clases de la Universidad de Orihuela fundada en 1569, tales como la Cátedra de Gramática y la de Retórica, amén de otras enseñanzas como Filosofía y Teología. Tras la expulsión de aquellos por el rey Carlos III, se decidió darle al edificio el mismo uso con el fin de que se convirtiese en una escuela para niñas de la ciudad de Orihuela y su diócesis.

Tal como indica Madoz, fue demolida la iglesia existente, que se había levantado entre 1768 y 1772, y remodeladas sus naves.

El 19 de octubre de 1825 Fernando VII dio su permiso a la nueva fundación aceptando ser el único patrono del monasterio. La iglesia fue consagrada el dos de mayo de 1832. En 1837 el gobierno suprimió el convento dando traslado a la comunidad a Madrid. El monasterio fue dado en arriendo a una persona particular que lo conservó adecuadamente.

Por otra parte Elías Tormo en su Guia Levante, del año 1923, se refiere a las salesas, indicando la existencia de diversas piezas muebles, cuadros y esculturas.

– Descripción del inmueble:

El edificio se asienta en una parcela de unos 5.800 m² de superficie de los cuales el conjunto edificado ocupa unos 2.300 m², ocupando el resto un jardín con un gran aljibe para su riego y el claustro cuadrado. El conjunto se articula en torno a éste con tres naves de tres plantas cada una y la iglesia en su lado norte.

Cada lado del patio tiene cinco vanos. En planta baja está resuelto mediante pòrticos de pilares de sección rectangular con una pilastra adosada de fuste liso y capitel de orden dórico, y entre ellos arcos de medio punto. Este nivel está construido en sillería.

Por encima quedan los pisos superiores, solo uno en la orientación septentrional, junto a la iglesia, los cuales están contruidos en mampostería revocada con mortero de cal. En estas fachadas recayentes al patio predomina clarament el macizo sobre el hueco abriéndose vanos aplomados con la clave de los arcos de la planta baja.

El patio está pavimentado mediante pastilla cuadrada del tipo denominado garbancillo, en el centro se ubica el pozo. Desde el claustro en planta baja se accede a diversas dependencias, salas de visitas, cocina y refectorio e iglesia. En el ala sur de la planta baja se sitúa las dependencias de visitas. La esquina noroeste alberga la capilla privada así como el coro bajo para uso de las monjas desde la clausura, aquella es de planta rectangular con un lado de menor dimensión tangente al lateral del presbiterio, con el fin de asistir a los servicios religiosos.

Esta capilla está resuelta mediante muros de carga en los que se abren vanos conformados por columnas ligeramente exentas de las paredes. Esto da origen a un interesante ritmo de macizos y vacíos, planos lisos y cilíndricos. Allí se dispone el coro que ocupan los miembros de la comunidad.

La escalera principal se encuentra en la esquina nordeste, siendo tangente y externa a los andadores. Tiene planta rectangular y está resuelta en tramos de ida y vuelta, fue contruida en piedra gris. Esta escalera podria haber pertenecido al primitivo edificio jesuita. Una segunda escalera de carácter secundario queda situada en el ala de poniente.

Actualment s'hi ha instal·lat un ascensor al cantó sud-oest del pati. La reforma de l'ascensor és d'obra de paleta, sense buits, cosa que suposa un afegit poc acurat amb l'arquitectura del conjunt arquitectònic del claustre.

A les plantes superiors es troben les cel·les i estances de les monges, amb els corredors de circulació, que alternen ambdós en la seua vinculació al pati, buscant l'orientació solar més favorable.

El cos situat a mig dia va tindre inicialment dos plantes, que van ser ampliades amb una de superior, tal com evidencia la presència de la cornisa original, que es conserva entre les dos plantes altes.

Els accessos a l'edifici es troben a la façana de llevant. Un servix d'accés a les dependències de les monges i l'altre és el corresponent a la portada de l'església.

Hi destaquen els seus originals treballs de fusta i els detalls dels tancaments, tant de portes com de finestres, així com els taulells del segle XVIII, situats en nombroses habitacions i altars distribuïts per les plantes.

L'església:

Va ser projectada de conformitat amb els patrons del neoclassicisme, tal com van ser divulgats per les acadèmies de Belles Arts.

Es tracta d'un temple de planta de creu llatina, amb nau única, formada per quatre trams contigus, amb capelles laterals configurades per mitjà de lleus enfonsaments en els murs i el ressalt de les semicolumnes d'orde paladià, que a més sostenen una cornisa que recorre tot el temple, excepte en l'imafront, i separen la volta que cobrix la nau dels murs de l'edifici. Esta volta és de mig canó amb llunetes i arcs faixons.

Les capelles laterals tenen altars de marbre roig i sobre estos destaquen les teles de Vicent López emmarcades per pilastres acanalades, daurades i coronades per querubins, que sostenen sobre els seus caps la cornisa, en la qual hi ha una làurea amb decoració floral encintada, que varia en cada un dels altars i conté els símbols dels sants a què es dedica.

El creuer presenta un transsepte de gran profunditat, que configura la nau secundària transversal. L'encreuament de les dos naus es resol amb una volta bufada, que en l'exterior es cobrix amb una cúpula de mitja taronja, amb teula corba vidrada de color blau. Els altars del creuer són més grans que els de la nau i la seua decoració en estuc simula materials nobles. El paviment de l'església és de marbre blanc i gris blavós.

El presbiteri té planta quadrada i s'hi situa l'altar principal entre quatre columnes del mateix orde que la resta de la nau que sostenen el mateix entaulament. Estes tenen la mateixa disposició d'arc de triomf que en la façana i porten una pàtina que imita els tons verds i foscos del marbre, i els seus capitells corintis són daurats. En els carrers laterals destaquen les escultures de Santiago Baglieto, notable artista del segle XIX que va treballar a Múrcia i Orihuela, Sant Miquel i Sant Rafael, sobre les quals es troben les de l'escultor José María Sánchez Lozano (1904-1995), Santa Clara i San Francesc de Sales. Originàriament hi havia quatre teles: al costat de l'evangeli, Sant Antoni de Pàdua i El Sagrat Cor de Jesús adorat pels àngels, i al costat de l'epístola, Sant Francesc de Sales entregant les Constitucions a santa Juana Chantal i La Visitació, titular de l'orde. A la seua esquerra queda el buit que servix de connexió amb el cor de clausura, i a la dreta la porta que comunica amb la sagristia. Hi ha un altre cor que se situa per damunt del primer tram, als peus de la nau principal.

La façana de l'església és de composició plana. Per mitjà de l'ús de quatre pilastres de fust llis de marbre roig recolzades en un sòcol continu de marbre fosc, el front queda dividit en tres trams. El tram central és més ample, conté el buit d'accés rectangular, coronat per un arc de mig punt de marbre negre, amb una cornisa dalt sostinguda per dos mènsules a manera de guardapols i per damunt una gran finestra enreixada. Els trams laterals tenen dos fornícules superposades que es troben ocupades per escultures. A l'esquerra hi ha les imatges de sant Francesc de Sales i sant Carles Borromeu i a la dreta les de santa Joana de Chantal i sant Francesc d'Assís. Un frontó triangular, el timpà del qual té un gran escut nobiliari amb les armes dels fundadors, d'Espanya i Portugal, corona l'entaulament a manera d'acabament de la façana. Per damunt del frontó hi ha dos cossets de campana, retirats del pla

Actualmente se ha instalado un ascensor en la esquina sudoeste del patio. La obra del ascensor es de albañilería, sin huecos, lo que supone un añadido poco cuidadoso para con la arquitectura del conjunto arquitectónico del claustro.

En las plantas superiores se encuentran las celdas y estancias de las monjas, con los pasillos de circulación que alternan ambos en su vinculación al patio, en busca de la orientación solar más favorable.

El cuerpo situado a medio día tuvo inicialmente dos plantas, que fue recrecida con una superior, tal como evidencia la presencia de la cornisa original, que se conserva entre las dos plantas altas.

Los accesos al edificio se encuentran en la fachada de levante uno de los mismos sirve de acceso a las dependencias de las monjas y otro es el correspondiente a la portada de la iglesia.

Destacan sus originales carpinterías y detalles de sus cerrajerías, tanto de puertas como de ventanas, así como la azulejería del s. XVIII, existente en numerosas habitaciones y pequeños altares distribuidos por las plantas.

La iglesia:

Fue proyectada de conformidad a los patrones del neoclasicismo, tal como fueron divulgados por las Academias de Bellas Artes.

Se trata de un templo de planta de cruz latina, con nave única, formada cuatro tramos contiguos, con capillas laterales configuradas por medio de leves rehundidos en los muros y el resalte de las semicolumnas de orden paladiano, que además sostienen una cornisa que recorre todo el templo, excepto en el imafronte y separa la bóveda que cubre la nave de los muros del edificio. Ésta bóveda es de medio cañón con lunetas y arcos fajones.

Las capillas laterales tienen altares de mármol rojo y sobre los mismos destacan los lienzos de Vicente López enmarcados por pilas-tras acanaladas, doradas y coronadas por querubines, que sostienen sobre sus cabezas la cornisa, en la que recae una laurea con decoración floral encintada, que varía en cada uno de los altares, la cual encierra en su interior los símbolos de los santos a quienes están dedicados.

El crucero presenta un transepto de gran profundidad, que configura la nave secundaria transversal. El cruce de las dos naves está resuelto mediante bóveda vada, que en el exterior se cubre mediante cúpula de media naranja, con teja curva vidriada en color azul. Los altares del crucero son de mayor tamaño que los de la nave y su decoración en estuco simula materiales nobles. El pavimento de la iglesia es de mármol blanco y gris azulado.

El presbiterio tiene planta cuadrada y en él se sitúa el altar principal, entre cuatro columnas del mismo orden que el resto de la nave y que sustentan el mismo entablamento. Éstas guardan la misma disposición de arco de triunfo que en la fachada y llevan una pátina que imita los tonos verdes y oscuros del mármol, estando dorados sus capiteles corintios. En las calles laterales destacan las esculturas de Santiago Baglieto notable artista del siglo XIX, que trabajó en Murcia y Orihuela, San Miguel y San Rafael, sobre las que se encuentran las del escultor José María Sánchez Lozano (1904-1995), Santa Clara y San Francisco de Sales. En su origen se encontraban cuatro lienzos, en el lado del evangelio, San Antonio de Padua y El Sagrado Corazón de Jesús adorado por los Ángeles, y en el lado de la epístola San Francisco de Sales entregando las Constituciones a Santa Juana Chantal y la Visitación, titular de la Orden. A su izquierda queda el hueco que sirve de conexión con el coro de clausura, a la derecha la puerta que comunica con la sacristía. Existe otro coro que se sitúa por encima del primer tramo a los pies de la nave principal.

La fachada de la iglesia es de composición plana. Mediante el empleo de cuatro pilastras de fuste liso de mármol rojo, apoyadas en un zócalo corrido de mármol oscuro, queda dividido el frente en tres tramos. El tramo central es más ancho, contiene el hueco de acceso rectangular, rematado mediante arco de medio punto de mármol negro, con una cornisa sostenida por dos ménsulas sobre el mismo a modo de guardapolvos y por encima una gran ventana enrejada. Los tramos laterales tienen dos hornacinas superpuestas, que se encuentran ocupadas por esculturas. A la izquierda se encuentran las imágenes de San Francisco de Sales y San Carlos Borromeo y a la derecha Santa Juana de Chantal y San Francisco de Asís. Un frontón triangular, cuyo timpán ostenta un gran escudo nobiliario con las armas de los fundadores, de España y Portugal, corona el entablamento a modo de remate de la

general de la façana, amb forma de temple de quatre costats i coberts per una teulada de quatre aiguavessos de teules vidrades blaves.

Les escultures són obra també de Santiago Baglieto. Estes, amb les de l'altar major, són les úniques d'este autor que es conserven a Orihuela, ja que la resta van ser destruïdes en la guerra civil de 1936.

Una solució semblant a la seua façana és la que va presentar l'arquitecte Vicent Ferrer a l'Acadèmia de Sant Carles l'any 1807, que devia conèixer fra Antoni de Benimassot, la qual sembla inspirada en portades d'esglésies com la del Redentore de Venècia, d'Andrea Palladio, i Sant Andreu de Màntua, d'Alberti.

La decoració interior la fa ver el més prestigiós pintor acadèmic de l'època, el valencià Vicent López Portaño, «el més famós i destacat pintor acadèmic», segons Vicente Aguilera Cerni, i «el més representatiu pintor de l'època», d'acord amb Carmen Gracia, gràcies al fet que en este moment era pintor de cambra i s'ocupava d'encàrrecs reials, col·laborant amb el seu fill Lluís. Les teles encarregades responien al programa iconogràfic imposat per la infanta Maria Francisca, que exaltava l'ideari de l'orde franciscà i els sants patrons dels fundadors, sant Carles Borromeu i santa Isabel de Portugal. José Luis Díez atribueix sis teles a Vicent López, quatre al seu fill Lluís, i una altra a un dels seus fills, sense concretar.

El conjunt de l'església i la façana té una gran homogeneïtat i harmonia en la composició i s'emmarca dins de l'arquitectura d'estil acadèmicista que deriva de les propostes neoclàssiques.

b) Parts integrants

Església, amb naus, cúpula, cors i sagristia.

Naus i claustre.

Jardí, amb temple de gruta i horta amb aljub.

Cementiri.

Tanca.

Aiguamans de marbre negre jaspiat. Ubicat a la sagristia de l'església. Principis del segle XIX. Número d'identificació: 03.34.099-022-0002.

Reixa de ferro forjat. Ubicada a la finestra de la sagristia de l'església. Segona mitat del XIX. Número d'identificació: 03.34.099-022-0003.

Làpida sepulcral de marbre del bisbe Félix Herrero Valverde. Ubicada al presbiteri de l'església, costat de l'evangelí. Número d'identificació: 03.34.099-022-0011.

Reixa del locutori de la clausura. Segle XIX. Número d'identificació: 03.34.099-022-0012.

Altar de Sant Joaquim, Santa Anna i la Mare de Déu Xiqueta. Obra d'estuc daurat i policromat. Actualment conté la imatge de la Mare de Déu de l'Esperança en una fornícula excavada en la dècada de 1940. Costat de l'evangelí del creuer. Ca. 1829. Número d'identificació: 03.34.099-022-0013.

Sòcol de taulellets de la sagristia de l'església. Segle XIX. Número d'identificació: 03.34.099-022-0014.

Pica d'aigua beneïda sobre columna de marbre negre jaspiat. Nau de l'església. Ca. 1829. Número d'identificació: 03.34.099-022-0015.

Conjunt de sis altars. Obra d'estuc daurat i policromat. Contenen les pintures referenciades com 0005, 0006, 0007, 0008, 009 i 0144. Ca. 1829. Número d'identificació: 03.34.099-022-0016.

Altar dels Sagrats Cors. Obra d'estuc daurat i policromat. Actualment conté un grup escultòric del Sagrat Cor de Jesús adorat per santa Margarida Maria d'Alacoque. Ca. 1829. Costat de l'epístola del creuer. Número d'identificació: 03.34.099-022-0017.

Paviment marbre blanc i blau (en escaquer) i roig. Nau, creuer, presbiteri i sagristia de l'església. Ca. 1828. Número d'identificació: 03.34.099-022-0019.

Reixa de ferro forjat del confessionari. Ubicada al creuer de l'església conventual, costat de l'evangelí. Ca. 1829. Número d'identificació: 03.34.099-022-0020.

fachada. Por encima del frontón se encuentran dos pequeños cuerpos de campana, retirados del plano general de la fachada, con forma de pequeño templete de cuatro lados y cubiertos por un tejado a cuatro aguas de tejas vidriadas azules.

Las esculturas son obra también de Santiago Baglieto. Éstas junto a las del altar mayor son las únicas de este autor que se conservan en Orihuela, ya que el resto fueron destruidas en la guerra civil de 1936.

Una solución similar a su fachada es la que presentó el arquitecto Vicente Ferrer a la Academia de San Carlos en el año 1807 y que debía conocer Fray Antonio de Benimassot. Ésta parece inspirada en las portadas de iglesias como la del Redentore de Venecia de Andrea Palladio y San Andrés de Mantua de Alberti.

La decoración interior corrió a cargo del más prestigioso pintor académico de la época, el valenciano Vicente López Portaño, «el más famoso y destacado pintor académico», según Vicente Aguilera Cerni y «el más representativo pintor de la época», de acuerdo con Carmen Gracia, gracias a que en este momento era pintor de cámara y se ocupaba de encargos reales, colaborando con él su hijo Luis. Los lienzos encargados respondían al programa iconográfico impuesto por la infanta Mª Francisca, exaltando el ideario de la orden franciscana junto con los santos patronos de los fundadores, San Carlos Borromeo y Santa Isabel de Portugal. José Luis Díez atribuye seis lienzos a Vicente López, cuatro a su hijo Luis, atribuyendo otro de ellos a uno de sus hijos sin concretar.

El conjunto de la iglesia y fachada ofrecen gran homogeneidad y armonía en su composición y se enmarca dentro de la arquitectura de estilo academicista que deriva de las propuestas neoclásicas.

b) Partes integrantes:

Iglesia, con naves, cúpula, coros y sacristía.

Naves y claustro

Jardín, con templete y gruta y huerta con aljibe.

Cementerio

Cerca

Aguamanil de mármol negro veteado. Ubicado en la sacristía de la iglesia. Principios del siglo XIX. Número de identificación: 03.34.099-022-0002.

Reja de hierro forjado. Ubicada en ventana de la sacristía de la iglesia. Segunda mitad del XIX. Número de identificación: 03.34.099-022-0003.

Lápida sepulcral de mármol del obispo Félix Herrero Valverde. Ubicada en el presbiterio de la iglesia, lado del Evangelio. Número de identificación: 03.34.099-022-0011.

Reja del locutorio de la clausura. Siglo XIX. Número de identificación: 03.34.099-022-0012.

Altar de San Joaquín, Santa Ana y la Virgen Niña. Mazonería de estuco dorado y policromado. Actualmente alberga la imagen de Nuestra Señora de la Esperanza en una hornacina excavada en la década de 1940. Lado del Evangelio del crucero. Circa 1829. Número de identificación: 03.34.099-022-0013.

Zócalo de azulejería de la sacristía de la iglesia. Siglo XIX. Número de identificación: 03.34.099-022-0014.

Pila de agua bendita sobre columna de mármol negro veteado. Nave de la iglesia. Circa 1829. Número de identificación: 03.34.099-022-0015.

Conjunto de seis altares. Mazonería de estuco dorado y policromado. Albergan las pinturas referenciadas como 0005, 0006, 0007, 0008, 009 y 0144. Circa 1829. Número de identificación: 03.34.099-022-0016.

Altar de los Sagrados Corazones. Mazonería de estuco dorado y policromado. Actualmente alberga un grupo escultórico del Sagrado Corazón de Jesús adorado por Santa Margarita María de Alacoque. Circa 1829. Lado de la Epístola del crucero. Número de identificación: 03.34.099-022-0017.

Pavimento mármol blanco y azul (en damero) y rojo. Nave, crucero, presbiterio y sacristía de la iglesia. Circa 1828. Número de identificación: 03.34.099-022-0019.

Reja de hierro forjado del confesonario. Ubicada en el crucero de la iglesia conventual, lado del Evangelio. Circa 1829. Número de identificación: 03.34.099-022-0020.

Dos grues de metall sobredaurat. Ubicades sobre la cornisa del presbiteri. Primer terç del segle XX. Número d'identificació: 03.34.099-022-0021.

Cancell de ferro forjat. Ubicat al presbiteri. Segles XIX-XX. Número d'identificació: 03.34.099-022-0022.

Altar major de l'església. Estuc daurat i policromat. Ca. 1830. Número d'identificació: 03.34.099-022-0023.

Escultura de ple volum de fusta tallada i estucada que representa sant Miquel Arcàngel. Ubicada a l'altar major de l'església, intercolumni del costat de l'evangeli. Atribuïda a Santiago Baglietto Gierra. Ca. 1830. Número d'identificació: 03.34.099-022-0024.

Escultura de ple volum de fusta tallada i estucada que representa sant Rafael Arcàngel, atribuïda a Santiago Baglietto Gierra. Ubicada a l'altar major de l'església conventual, intercolumni del costat de l'epístola. Ca. 1830. Número d'identificació: 03.34.099-022-0025.

Reixa de ferro forjat de la finestra del vestíbul d'accés al monestir. Segle XIX. Número d'identificació: 03.34.099-022-0026.

Façana arquitectònica de l'església. Amb escultura en relleu (1828-1831). Número identificació: 03.34.099-022-0028.00.

Escultura de pedra de ple volum que representa santa Joana de Chantal. Atribuïda a Santiago Baglietto Gierra. Ca. 1831. Número identificació: 03.34.099-022-0028.01.

Escultura de pedra de ple volum que representa sant Francesc de Sales. Atribuïda a Santiago Baglietto Gierra. Ca. 1831. Número identificació: 03.34.099-022-0028.02.

Escultura de pedra de ple volum que representa sant Francesc d'Assís. Atribuïda a Santiago Baglietto Gierra. Ca. 1831. Número identificació: 03.34.099-022-0028.03.

Escultura de pedra de ple volum que representa sant Carles Borromeu. Atribuïda a Santiago Baglietto Gierra. Ca. 1831. Número identificació: 03.34.099-022-0028.04.

Escut heràldic de pedra dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Ca. 1831. Número identificació: 03.34.099-022-0028.05.

Escultura de pedra de ple volum que representa Jesucrist. Ca. 1831. Atribuïda a Santiago Baglietto Gierra. Número identificació: 03.34.099-022-0028.06.

Reixa de ferro forjat de finestra de la sagristia, en planta baixa. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0029.

Paviment hidràulic de la sagristia de la primera planta. Segles XIX-XX. Número identificació: 03.34.099-022-0040.

Barana de ferro forjat d'escala d'accés al pis superior. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0041.

Porta de fusta de dos fulles amb ferratges de forja. Accés a la terrassa des del primer pis. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0042.

Reixa de ferro forjat, en primera planta, que dona a l'església, costat de l'epístola. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0046.

Paviment de taulellets valencians de la capella de Sant Josep, en primera planta. Ca. 1827. Número identificació: 03.34.099-022-0122.

Sanefa de paviment de taulellets valencians de la capella de Sant Josep, en primera planta. Ca. 1827. Número identificació: 03.34.099-022-0123.

Pica d'aigua beneïda de marbre negre jaspiat de la sagristia de la planta baixa. Ca. 1829. Número identificació: 03.34.099-022-0128.

Finestres de fusta de dos fulles amb finestres, porticó i ferratges de ferro forjat. En corredor de la primera planta. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0165.

Pica d'aigua beneïda de marbre negre jaspiat de l'antesala del cor, costat esquerre. Ca. 1829. Número identificació: 03.34.099-022-0184.

Paviment de marbre blanc i blau, en escaquer. Ubicat al cor baix. Ca. 1828. Número identificació: 03.34.099-022-0195.

Sanefa de taulellets amb figuració de palmetes i línies en blau sobre blanc, en fornícula de la sala del cor. Ca. 1830. Número identificació: 03.34.099-022-0197.

Dos grúas de metal sobredorado. Ubicadas sobre la cornisa del presbiterio. Primer tercio del siglo XX. Número de identificación: 03.34.099-022-0021.

Cancel de hierro forjado. Ubicado en del presbiterio. Siglos XIX-XX. Número de identificación: 03.34.099-022-0022.

Altar mayor de la iglesia. Estuco dorado y policromado. Circa 1830. Número de identificación: 03.34.099-022-0023.

Escultura de bulto redondo en madera tallada y estucada representando a san Miguel Arcángel. Ubicada en el altar mayor de la iglesia, intercolumnio del lado del Evangelio. Atribuïda a Santiago Baglietto y Gierra. Circa 1830. Número de identificación: 03.34.099-022-0024.

Escultura de bulto redondo en madera tallada y estucada representando a san Rafael Arcángel, atribuïda a Santiago Baglietto y Gierra. Ubicada en el altar mayor de la iglesia conventual, intercolumnio del lado de la Epístola. Circa 1830. Número de identificación: 03.34.099-022-0025.

Reja de hierro forjado de la ventana del zaguán de acceso al monasterio. Siglo XIX. Número de identificación: 03.34.099-022-0026.

Fachada arquitectónica de la iglesia. Con escultura en relieve (1828-1831). Número de identificación: 03.34.099-022-0028.00.

Escultura en piedra de bulto redondo representando a Santa Juana de Chantal. Atribuïda a Santiago Baglietto y Gierra. Circa 1831. Número de identificación: 03.34.099-022-0028.01.

Escultura en piedra de bulto redondo representando San Francisco de Sales. Atribuïda a Santiago Baglietto y Gierra. Circa 1831. Número de identificación: 03.34.099-022-0028.02.

Escultura en piedra de bulto redondo representando a San Francisco de Asís. Atribuïda a Santiago Baglietto y Gierra. Circa 1831. Número de identificación: 03.34.099-022-0028.03.

Escultura en piedra de bulto redondo representando San Carlos Borromeo. Atribuïda a Santiago Baglietto y Gierra. Circa 1831. Número de identificación: 03.34.099-022-0028.04.

Escudo heráldico en piedra de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Circa 1831. Número de identificación: 03.34.099-022-0028.05.

Escultura en piedra de bulto redondo representando a Jesucristo. Circa 1831. Atribuïda a Santiago Baglietto y Gierra. Número de identificación: 03.34.099-022-0028.06.

Reja de hierro forjado de ventana de la sacristía, en planta baja. Siglo XIX. Número de identificación: 03.34.099-022-0029.

Pavimento hidráulico de la sacristía de la primera planta. Siglos XIX-XX. Número de identificación: 03.34.099-022-0040.

Barandilla de hierro forjado de escalera de acceso al piso superior. Siglo XIX. Número de identificación: 03.34.099-022-0041.

Puerta de madera de dos hojas con herrajes de forja. Acceso a la terraza desde el primer piso. Siglo XIX. Número de identificación: 03.34.099-022-0042.

Reja de hierro forjado, en planta primera, que da a la iglesia, lado de la Epístola. Siglo XIX. Número de identificación: 03.34.099-022-0046.

Pavimento de azulejería valenciana de la capilla de San José, en planta primera. Circa 1827. Número de identificación: 03.34.099-022-0122.

Cenefa de pavimento de azulejería valenciana de la capilla de San José, en planta primera. Circa 1827. Número de identificación: 03.34.099-022-0123.

Pila de agua bendita de mármol negro veteado de la sacristía de la planta baja. Circa 1829. Número de identificación: 03.34.099-022-0128.

Ventanas de madera de dos hojas con ventanas, postigo y herrajes de hierro forjado. En pasillo de la planta primera. Siglo XIX. Número de identificación: 03.34.099-022-0165.

Pila de agua bendita de mármol negro veteado de la antesala del coro, lado izquierdo. Circa 1829. Número de identificación: 03.34.099-022-0184.

Pavimento de mármol blanco y azul, en damero. Ubicado en el coro bajo. Circa 1828. Número de identificación: 03.34.099-022-0195.

Cenefa de azulejería con figuración de palmetas y líneas en azul sobre blanco, en hornacina de la sala del coro. Circa 1830. Número de identificación: 03.34.099-022-0197.

Sanefa de taulellets amb figuració de cinta blava que gira entorn d'una vara de la qual naixen fulles de lloret, i tot sobre fons blanc. Ubicada entre el sòcol i la reixa del cor baix de la clausura. Ca. 1844. Número identificació: 03.34.099-022-0199.

Semicolumnes ornamentals d'estuc daurat i policromat. Ubicades al cor baix. Ca. 1828. Número identificació: 03.34.099-022-0206.

Porta de fusta de dos fulles amb ferratges de forja. Accés a l'antesala del cor. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0207.

Cadirat compost per trenta-dos setials més un setial principal. Fusta tallada. Ubicat al cor baix. Ca. 1829. Número identificació: 03.34.099-022-0208.

Sòcol de taulellets. Ubicat a l'antesala del cor, en planta baixa. Ca. 1828. Número identificació: 03.34.099-022-0214.

Portada arquitectònica. Accés principal al convent. Ca. 1831. Número identificació: 03.34.099-022-0215.

Ornamentació arquitectònica que emmarca una porta al corredor del claustre. Número identificació: 03.34.099-022-0216.

Sòcol de taulellets. Ubicat al confessionari de la clausura. Ca. 1828. Número identificació: 03.34.099-022-0217.

Porta de fusta davall l'escala antiga del convent. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0219.

Pica d'aigua beneïda de marbre gris. Ubicada al confessionari de la clausura. Ca. 1828. Número identificació: 03.34.099-022-0220.

Reixa de ferro forjat, sobre la porta que dona al claustre, en planta baixa. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0221.

Escala principal de granit d'accés a la planta superior des del claustre. Ca. 1827. Número identificació: 03.34.099-022-0223.

Barana de ferro forjat de l'escala antiga del convent. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0224.

Campana amb el jou. Segles XVIII-XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0226.

Reixa de ferro forjat del segon locutori de la clausura. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0227.

Pica d'aigua beneïda de marbre blanc. Ubicada a la capella de les malaltes. Ca. 1827. Número identificació: 03.34.099-022-0230.

Templet arquitectònic ubicat a l'hort del convent. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0232.

Barana de la terrassa de la infermeria, al primer pis de la clausura. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0239.

Reixa de ferro forjat de la finestra que dona a la terrassa de la infermeria, al primer pis de la clausura. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0240.

Reixa de ferro forjat de finestra del tercer pis de la clausura. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0242.

Reixa de ferro forjat de la porta d'eixida de la sagristia de la clausura a l'hort. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0243.

Reixa de ferro forjat de la porta d'accés de la clausura a l'hort. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0244.

Porta de fusta amb ferratges de ferro forjat. Accés a l'hort des de la cuina. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0245.

Pica de granit del safareig entre la cuina i l'eixida a l'hort. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0246.

Pica d'aigua beneïda de marbre blanc. Ubicada a la cuina. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0248.

Porta de fusta de dos fulles amb ferratges de ferro forjat. Accés a la cuina. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0250.

Taulellets de l'antiga cuina del pensionat. Ca. 1827. Número identificació: 03.34.099-022-0268.

Quatre taulellets amb figuració. Antiga cuina del pensionat. Ca. 1827. Número identificació: 03.34.099-022-0269.

Quatre taulellets amb figuració. Antiga cuina del pensionat. Ca. 1827. Número identificació: 03.34.099-022-0270.

Cenefa de azulejería, con figuración cinta azul que gira en torno a una vara de la que nacen hojas de laurel, y todo sobre fondo blanco. Ubicada entre el zócalo y la reja del coro bajo de la clausura. Circa 1844. Número identificación: 03.34.099-022-0199.

Semicolumnas ornamentales de estuco dorado y policromado. Ubicadas en el coro bajo. Circa 1828. Número identificación: 03.34.099-022-0206.

Puerta de madera de dos hojas con herrajes de forja. Acceso a la antesala del coro. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0207.

Sillería compuesta por treinta y dos sitiales más un sitial principal. Madera tallada. Ubicada en el coro bajo. Circa 1829. Número identificación: 03.34.099-022-0208.

Zócalo de azulejería. Ubicado en antesala del coro, en planta baja. Circa 1828. Número identificación: 03.34.099-022-0214.

Portada arquitectónica. Acceso principal al convento. Circa 1831. Número identificación: 03.34.099-022-0215.

Ornamentación arquitectónica enmarcando puerta en pasillo del claustro. Número identificación: 03.34.099-022-0216.

Zócalo de azulejería. Ubicado en el confesionario de la clausura. Circa 1828. Número identificación: 03.34.099-022-0217.

Cancela de madera bajo la escalera antigua del convento. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0219.

Pila de agua bendita de mármol gris. Ubicado en el confesionario de la clausura. Circa 1828. Número identificación: 03.34.099-022-0220.

Reja de hierro forjado, sobre puerta que da al claustro, en planta baja. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0221.

Escalera principal de granito, de acceso a la planta superior desde el claustro. Circa 1827. Número identificación: 03.34.099-022-0223.

Barandilla de hierro forjado de la escalera antigua del convento. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0224.

Campana con su yugo. Siglos XVIII-XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0226.

Reja de hierro forjado del segundo locutorio de la clausura. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0227.

Pila de agua bendita de mármol blanco. Ubicada en la capilla de las enfermas. Circa 1827. Número identificación: 03.34.099-022-0230.

Templete arquitectónico ubicado en el huerto del convento. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0232.

Barandilla de la terraza de la enfermería, en el primer piso de la clausura. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0239.

Reja de hierro forjado de la ventana que da a la terraza de la enfermería, en el primer piso de la clausura. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0240.

Reja de hierro forjado de ventana del tercer piso de la clausura. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0242.

Reja de hierro forjado de la puerta de salida desde la sacristía de la clausura al huerto. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0243.

Reja de hierro forjado de la puerta de acceso desde la clausura al huerto. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0244.

Puerta de madera con herrajes de hierro forjado. Acceso al huerto desde la cocina. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0245.

Pila de granito del lavadero entre la cocina y la salida al huerto. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0246.

Pila de agua bendita de mármol blanco. Ubicada en la cocina. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0248.

Puerta de madera de dos hojas con herrajes de hierro forjado. Acceso a la cocina. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0250.

Azulejería de la antigua cocina del pensionado. Circa 1827. Número identificación: 03.34.099-022-0268.

Cuatro azulejos con figuración. Antigua cocina del pensionado. Circa 1827. Número identificación: 03.34.099-022-0269.

Cuatro azulejos con figuración. Antigua cocina del pensionado. Circa 1827. Número identificación: 03.34.099-022-0270.

Quatre taulellets amb figuració geomètrica. Antiga cuina del pensionat. Ca. 1827. Número identificació: 03.34.099-022-0271.

Porta de fusta de dos fulles. Accés al saló del pensionat. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0274.

Porta de fusta de dos fulles. Accés a habitació del pensionat. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0275.

Paviment hidràulic. Ubicat a la capella de les educandes. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0276.

Barana de l'escala que puja al pensionat. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0279.

Pica d'aigua beneïda de marbre negre. Capella del Sagrat Cor. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0280.

Ornamentació arquitectònica (portada) d'estuc. Ubicada a la capella de Santa Margarida, a la primera planta de la clausura. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0281.

Altar amb ornamentació arquitectònica d'estuc daurat i policromat. Ubicat a la capella de Santa Margarida, a la primera planta de la clausura. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0282.

Campana xicoteta. Campanar sud. 1746.

Campana Maria Petra. Campanar nord. 1856.

c) Béns mobles vinculats a la història del monestir

Relació de pertinences o accessoris que s'inscriuen en la secció primera de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià:

Espill. Amb marc daurat de fusta. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0001.

Oli sobre tela que representa el bisbe Félix Herrero Valverde. Ubicat a la sagristia de l'església conventual. Obra de Joan Riudavets. 1860. Número identificació: 03.34.099-022-0004.

Oli sobre tela que representa sant Ferran. Ubicat al primer altar del costat de l'epístola. Atribuït a Vicent López Portaño. 1828-1831. Número identificació: 03.34.099-022-0005.

Oli sobre tela que representa santa Isabel de Portugal. Ubicat al primer altar del costat de l'evangeli. Atribuït a Lluís López (taller de Vicent López Portaño). 1828-1831. Número identificació: 03.34.099-022-0006.

Oli sobre tela que representa sant Francesc d'Assís confortat per un àngel músic. Ubicat al segon altar del costat de l'epístola. Atribuït a Vicent López Portaño. 1828-1831. Número identificació: 03.34.099-022-0007.

Oli sobre tela que representa sant Carles Borromeu abraçant el crucifix. Ubicat al segon altar del costat de l'evangeli. Atribuït a Lluís López (taller de Vicent López Portaño). 1828-1831. Número identificació: 03.34.099-022-0008.

Oli sobre tela que representa la predicació de sant Joan Baptista. Ubicat al tercer altar del costat de l'epístola. Taller de Vicent López Portaño. 1828-1831. Número identificació: 03.34.099-022-0009.

Oli sobre tela que representa sant Joan de Sahagun vestit de col·legial amb àngels. Situat al presbiteri, costat de l'evangeli. Obra de Sebastiano Conca. 1755. Número identificació: 03.34.099-022-0010.

Oli sobre tela que representa els Sagrats Cors de Jesús i Maria adorats per àngels. Ubicat al locutori de la clausura. Atribuït a Lluís López (taller de Vicent López Portaño). 1828-1831. Número identificació: 03.34.099-022-0027.

Creu d'altar de metall sobredaurat amb inicials gravades dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0030.

Calze de plata amb nuc en forma de campana invertida. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0031.

Dos calzes de plata amb nuc en forma de campana invertida. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Marques i punxó de Morago (Madrid). Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0032.

Calze de plata sobredaurada amb nuc en forma de campana invertida, amb la seua caixa original. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Mar-

Cuatro azulejos con figuración geométrica. Antigua cocina del pensionado. Circa 1827. Número identificación: 03.34.099-022-0271.

Puerta de madera de dos hojas. Acceso al salón del pensionado. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0274.

Puerta de madera de dos hojas. Acceso a habitación del pensionado. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0275.

Pavimento hidráulico. Ubicado en la capilla de las educandas. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0276.

Barandilla de la escalera que sube al pensionado. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0279.

Pila de agua bendita de mármol negro. Capilla del Sagrado Corazón. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0280.

Ornamentación arquitectónica (portada) en estuco. Ubicada en la capilla de Santa Margarita, en la primera planta de la clausura. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0281.

Altar con ornamentación arquitectónica en estuco dorado y policromado. Ubicado en la capilla de Santa Margarita, en la primera planta de la clausura. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0282.

Campana Pequeña. Campanario sur. 1746.

Campana Maria Petra. Campanario norte. 1856.

c) Bienes muebles vinculados a la historia del monasterio.

Relación de Pertenencias o Accesorios que se inscriben en la Sección 1ª del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano:

Espejo. Con marco dorado de madera. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0001.

Óleo sobre lienzo representando al obispo Félix Herrero Valverde. Ubicado en la sacristía de la iglesia conventual. Obra de Juan Riudavets. 1860. Número identificación: 03.34.099-022-0004.

Óleo sobre lienzo representando a san Fernando. Ubicado en el primer altar del lado de la Epístola. Atribuido a Vicente López Portaño. 1828-1831. Número identificación: 03.34.099-022-0005.

Óleo sobre lienzo representando a santa Isabel de Portugal. Ubicado en el primer altar del lado del Evangelio. Atribuido a Luis López (Taller de Vicente López Portaño). 1828-1831. Número identificación: 03.34.099-022-0006.

Óleo sobre lienzo representando a san Francisco de Asís confortado por un ángel músico. Ubicado en el segundo altar del lado de la Epístola. Atribuido a Vicente López Portaño. 1828-1831. Número identificación: 03.34.099-022-0007.

Óleo sobre lienzo representando a san Carlos Borromeo abrazando el crucifijo. Ubicado en el segundo altar del lado del Evangelio. Atribuido a Luis López (Taller de Vicente López Portaño). 1828-1831. Número identificación: 03.34.099-022-0008.

Óleo sobre lienzo representando la predicación de san Juan Bautista. Ubicado en el tercer altar del lado de la Epístola. Taller de Vicente López Portaño. 1828-1831. Número identificación: 03.34.099-022-0009.

Óleo sobre lienzo representando a San Juan de Sahagún vestido de colegial con ángeles. Situado en el presbiterio, lado del Evangelio. Obra de Sebastiano Conca. 1755. Número identificación: 03.34.099-022-0010.

Óleo sobre lienzo representando los Sagrados Corazones de Jesús y de María adorados por ángeles. Ubicado en el locutorio de la clausura. Atribuido a Luis López (Taller de Vicente López Portaño). 1828-1831. Número identificación: 03.34.099-022-0027.

Cruz de altar de metal sobredorado con iniciales grabadas de los infantes Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0030.

Cáliz de plata con nudo en forma de campana invertida. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0031.

Dos cálices de plata con nudo en forma de campana invertida. Con escudo grabado de los infantes Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Marcas y punzón de Morago (Madrid). Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0032.

Cáliz de plata sobredorada con nudo en forma de campana invertida, con su caja original. Con escudo grabado de los infantes Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Mar-

ques i punxó de Morago (Madrid). Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0033.

Copó de plata amb nuc de borla coronat amb un cor al qual li falta una creu al damunt, que es conserva. Marques i punxó d'A. Navarro (València). Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0034.

Custòdia de plata amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0035.

Calze de plata sobredaurada. Atribuït al taller de Pablo Serrano (Madrid). 1726. Número identificació: 03.34.099-022-0038.

Oli sobre tela que representa el rostre de la Mare de Déu. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0039.

Alba. Primera mitat del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0048.

Fragment de capa pluvial. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0055.

Fragment de capa pluvial. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0056.

Casulla del bisbe Pedro María Cubero (1859-1881). Número identificació: 03.34.099-022-0057.

Bossa de corporals del bisbe Pedro María Cubero (1859-1881). Número identificació: 03.34.099-022-0058.

Cobrecalze del bisbe Pedro María Cubero (1859-1881). Número identificació: 03.34.099-022-0059.

Estola del bisbe Pedro María Cubero (1859-1881). Número identificació: 03.34.099-022-0060.

Maniple del bisbe Pedro María Cubero (1859-1881). Número identificació: 03.34.099-022-0061.

Casulla. Últim terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0062.

Estola. Últim terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0063.

Cobrecalze. Últim terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0064.

Bossa de corporals. Últim terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0065.

Maniple. Últim terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0066.

Capa pluvial. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0070.

Casulla. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0071.

Humeral. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0072.

Estola. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0073.

Tres maniples. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0074.

Dos collets. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0075.

Cobrecalze. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0076.

Dalmàtica. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0077.

Arca del monument, de fusta amb aplicacions de plata sobredaurada. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0078.

Portapau de plata (es conserva en la seua caixa original amb les peces 0080, 0081 i 0082). Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Taller de Tomás Garasa (Madrid). Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0079.

Palmatòria de plata (es conserva en la seua caixa original amb les peces 0079, 0081 i 0082). Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Taller de Tomás Garasa (Madrid). Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0080.

cas y punzón de Morago (Madrid). Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0033.

Copón de plata con nudo de bellota rematado por un corazón al que le falta una cruz sobre él, que se conserva. Marcos y punzón de A. Navarro (Valencia). Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0034.

Custodia de plata con escudo grabado de los infantes Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0035.

Cáliz de plata sobredorada. Atribuido al taller de Pablo Serrano (Madrid). 1726. Número identificación: 03.34.099-022-0038.

Óleo sobre lienzo representando el rostro de la Virgen María. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0039.

Alba. Primera mitad del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0048.

Fragmento de capa pluvial. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0055.

Fragmento de capa pluvial. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0056.

Casulla del obispo Pedro María Cubero (1859-1881). Número identificación: 03.34.099-022-0057.

Bolsa de corporales del obispo Pedro María Cubero (1859-1881). Número identificación: 03.34.099-022-0058.

Cubrecáliz del obispo Pedro María Cubero (1859-1881). Número identificación: 03.34.099-022-0059.

Estola del obispo Pedro María Cubero (1859-1881). Número identificación: 03.34.099-022-0060.

Manipulo del obispo Pedro María Cubero (1859-1881). Número identificación: 03.34.099-022-0061.

Casulla. Último tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0062.

Estola. Último tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0063.

Cubrecáliz. Último tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0064.

Bolsa de corporales. Último tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0065.

Manipulo. Último tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0066.

Capa pluvial. Primer tercio del siglo XIX. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0070.

Casulla. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0071.

Humeral. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0072.

Estola. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0073.

Tres manipulos. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0074.

Dos collarines. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0075.

Cubrecáliz. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0076.

Dalmática. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0077.

Arca del monumento, de madera con apliques de plata sobredorada. Con escudo grabado de los infantes Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0078.

Portapaz de plata (se conserva en su caja original con las piezas 0080, 0081 y 0082). Con escudo grabado de los infantes Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Taller de Tomás Garasa (Madrid). Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0079.

Palmatoria de plata (se conserva en su caja original con las piezas 0079, 0081 y 0082). Con escudo grabado de los infantes Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Taller de Tomás Garasa (Madrid). Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0080.

Portapau de plata (es conserva en la seua caixa original amb les peces 0079, 0080 i 0082). Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Taller de Tomás Garasa (Madrid). Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-00781.

Guia (es conserva en la seua caixa original amb les peces 0079, 0080 i 0081). Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Taller de Tomás Garasa (Madrid). Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0082.

Reliquiari de plata sobredaurada. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0083.

Sis reliquiaries de plata daurada, amb els noms en llatí dels mesos de gener, febrer, abril, juliol, agost i octubre, amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0084.

Reliquiari de plata sobredaurada de sant Ignasi de Loiola i sant Francesc. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0085.

Reliquiari de plata sobredaurada de sant Francesc de Sales i santa Joana Francesca. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0086.

Reliquiari de plata sobredaurada de sant Toribí. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0087.

Reliquiari de plata sobredaurada de sant Joan Baptista. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0088.

Safata de plata de l'últim terç del segle XVIII. Número identificació: 03.34.099-022-0090.

Gerra de plata. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Marques i punxó de Tomás Garasa (Madrid). Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0091.

Safata de plata. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Marques i punxó de Tomás Garasa (Madrid). Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0092.

Salpaster de plata. Marques i punxó de Tomás Garasa (Madrid). Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0093.

Hisop de plata. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Taller de Tomás Garasa (Madrid). 1827. Número identificació: 03.34.099-022-0094.

Safata de plata. Últim terç del segle XVIII. Número identificació: 03.34.099-022-0097.

Dos sacres de plata (es conserven amb la sacra 0099 en la seua caixa original). Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0098.

Sacra de plata (es conserva amb la sacra 0098 en la seua caixa original). Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0099.

Joc de sacres de metall platejat amb ànima de fusta (tres sacres amb una coronació que representa el corder místic amb els set segells de l'Apocalipsi envoltats de potències, amb la seua caixa original). Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0100.

Casulla. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0101.

Cobrecalz. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0102.

Portapaz de plata (se conserva en su caja original con las piezas 0079, 0080 y 0082). Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Taller de Tomás Garasa (Madrid). Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-00781.

Guía (se conserva en su caja original con las piezas 0079, 0080 y 0081). Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Taller de Tomás Garasa (Madrid). Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0082.

Relicario de plata sobredorada. Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0083.

Seis relicarios de plata dorada, con los nombres en latín de los meses de enero, febrero, abril, julio, agosto y octubre, con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0084.

Relicario de plata sobredorada de San Ignacio de Loyola y San Francisco. Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0085.

Relicario de plata sobredorada de San Francisco de Sales y Santa Juana Francisca. Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0086.

Relicario de plata sobredorada de Santo Toribio. Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0087.

Relicario de plata sobredorada de San Juan Bautista. Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0088.

Bandeja de plata del último tercio del siglo XVIII. Número identificación: 03.34.099-022-0090.

Jarra de plata. Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Marcas y punzón de Tomás Garasa (Madrid). Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0091.

Bandeja de plata. Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Marcas y punzón de Tomás Garasa (Madrid). Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0092.

Acetre de plata. Marcas y punzón de Tomás Garasa (Madrid). Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0093.

Hisopo de plata. Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Taller de Tomás Garasa (Madrid). 1827. Número identificación: 03.34.099-022-0094.

Bandeja de plata. Último tercio del siglo XVIII. Número identificación: 03.34.099-022-0097.

Dos sacras de plata (se conservan junto con la sacra 0099 en su caja original). Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0098.

Sacra de plata (se conservan junto con la sacra 0098 en su caja original). Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0099.

Juego de sacras de metal plateado con alma de madera (tres sacras cuyo remate representa al cordero místico con los siete sellos del Apocalipsi rodeado de potencias, con su caja original). Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0100.

Casulla. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0101.

Cubrecáliz. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0102.

Estola. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0103.

Bossa de corporals. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0104.

Oli sobre tela que representa Nostre Senyor Jesús Natzaré. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0105.

Oli sobre tela que representa la Dolorosa. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0106.

Arqueta amb figuració sobre incrustacions de nacre. Ubicada a la sala del capítol, en primera planta. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0107.

Dotze candelers idèntics amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0113.

Tres creus d'altar de diferents dimensions de bronze sobredaurat. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0114.

Nou candelers d'altar de bronze sobredaurat d'idèntiques dimensions, amb el nuc en forma de bola. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0115.

Candeler de bronze daurat. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0116.

Sis vares de pal·li de plata. Atribuïdes al taller de Tomás Garasa (Madrid). Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0117.

Cirial de plata. Marques i punxó de Tomás Garasa (Madrid). Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0118.

Creu processional de plata daurada. Marques i punxó de Tomás Garasa (Madrid). Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0119.

Oli sobre tela que representa sant Joaquim, santa Anna i la Mare de Déu xiqueta. Taller de Vicent López Portaña. 1828-1831. Número identificació: 03.34.099-022-0124.

Mantellina de la infanta Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0133.

Sotacopa de plata. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Marques i punxó d'E. Aranguren (Madrid). Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0136.

Canadella de plata sobredaurada. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Marques i punxó d'E. Aranguren (Madrid). 1826. Número identificació: 03.34.099-022-0137.

Canadella de plata sobredaurada. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Marques i punxó d'E. Aranguren (Madrid). 1826. Número identificació: 03.34.099-022-0138.

Sotacopa de plata. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Marques i punxó d'A. Ruiz (Madrid). 1822. Número identificació: 03.34.099-022-0139.

Sotacopa de plata sobredaurada. Segles XIX-XX. Número identificació: 03.34.099-022-0140.

Plat de plata. Punxó de Meneses. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0141.

Oli sobre tela que representa la Sagrada Família. Ubicat al tercer altar del costat de l'evangeli. Josep Castelar Perea (taller de Vicent López). 1830. Número identificació: 03.34.099-022-0144.

Safata de plata. Amb marques i punxó de F. Nieto (Madrid). 1819. Número identificació: 03.34.099-022-0147.

Campaneta de plata. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0148.

Estola. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0103.

Bolsa de corporales. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0104.

Óleo sobre lienzo representando a Nuestro Padre Jesús Nazareno. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0105.

Óleo sobre lienzo representando la Dolorosa. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0106.

Arqueta con figuración sobre con incrustaciones de nácar. Ubicada en la sala del capítulo, en planta primera. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0107.

Doce candeleros idénticos con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0113.

Tres cruces de altar de diferentes dimensiones de bronce sobredorado. Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0114.

Nueve candeleros de altar de bronce sobredorado de idénticas dimensiones, con el nudo en forma de bola. Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0115.

Candeler de bronce dorado. Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0116.

Seis varas de palio de plata. Atribuidas al taller de Tomás Garasa (Madrid). Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0117.

Cirial de plata. Marcos y punzón de Tomás Garasa (Madrid). Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0118.

Cruz procesional de plata dorada. Marcos y punzón de Tomás Garasa (Madrid). Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0119.

Óleo sobre lienzo representando a San Joaquín, Santa Ana y la Virgen María niña. Taller de Vicente López Portaña. 1828-1831. Número identificación: 03.34.099-022-0124.

Mantilla de la infanta María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0133.

Salvilla de plata. Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Marcos y punzón de E. Aranguren (Madrid). Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0136.

Vinajera de plata sobredorada. Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Marcos y punzón de E. Aranguren (Madrid). 1826. Número identificación: 03.34.099-022-0137.

Vinajera de plata sobredorada. Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Marcos y punzón de E. Aranguren (Madrid). 1826. Número identificación: 03.34.099-022-0138.

Salvilla de plata. Con escudo grabado de los infants Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Marcos y punzón de A. Ruiz (Madrid). 1822. Número identificación: 03.34.099-022-0139.

Salvilla de plata sobredorada. Siglos XIX-XX. Número identificación: 03.34.099-022-0140.

Plato de plata. Punzón de Meneses. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0141.

Óleo sobre lienzo representando a la Sagrada Familia. Ubicado en el tercer altar del lado del Evangelio. José Castelar Perea (taller de Vicente López). 1830. Número identificación: 03.34.099-022-0144.

Bandeja de plata. Con marcas y punzón de F. Nieto (Madrid). 1819. Número identificación: 03.34.099-022-0147.

Campanilla de plata. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0148.

Campaneta de plata. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0150.

Campaneta de plata. Punxó MR. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0151.

Campaneta de plata. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0152.

Campaneta de plata sobredaurada. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Marques i punxó de B. Angul (Madrid). 1826. Número identificació: 03.34.099-022-0153.

Custòdia. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0068.

Canadella de plata. Lletra V emmarcada en peça circular a manera de pom de la tapa. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Marques i punxó de B. Angul (Madrid). 1826. Número identificació: 03.34.099-022-0154.

Canadella de plata. Lletra A emmarcada en peça circular a manera de pom de la tapa. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Marques i punxó de B. Angul (Madrid). 1826. Número identificació: 03.34.099-022-0155.

Sotacopa de plata. Segle XIX-XX. Marques i punxó de Meneses. Número identificació: 03.34.099-022-0156.

Canadella de plata. Marques i punxó de Miguel Rovira (Orihuela). 1775-1785. Número identificació: 03.34.099-022-0157.

Canadella de plata. Marques i punxó de Miguel Rovira (Orihuela). 1775-1785. Número identificació: 03.34.099-022-0158.

Sotacopa de plata. Marques i punxó de Miguel Rovira (Orihuela). 1775-1785. Número identificació: 03.34.099-022-0159.

Encenser de plata. Amb escut gravat dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança. Marques i punxó de Tomás Garasa (Madrid). 1828. Número identificació: 03.34.099-022-0160.

Naveta de plata. Marques i punxó de Tomás Garasa (Madrid). 1828. Número identificació: 03.34.099-022-0161.

Escultura de ple volum de fusta tallada i policromada de sant Josep amb l'Infant. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0162.

Escultura de ple volum de fusta policromada que representa l'Infant Jesús. Primer terç del segle XIX. Va pertànyer a la infanta Maria Francesca d'Assís de Bragança. Número identificació: 03.34.099-022-0166.

Escultura de ple volum de fusta policromada que representa l'Infant Jesús. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0167.

Aurèola de plata. Final del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0169.

Oli sobre tela que representa el bisbe Félix Herrero Valverde. Ubicat a la sala del capítol, en primera planta de la clausura. Obra de Santiago Arroyo. 1858. Número identificació: 03.34.099-022-0170.

Casulla. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0171.

Estola. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0172.

Maniple. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0173.

Bossa de corporals. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0174.

Cobrecalz. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0175.

Escultura exempta de fusta tallada i policromada que representa l'Infant Jesús. Últim terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0176.

Reliquiari de fusta tallada i daurada de sant Francesc de Sales. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0183.

Campanilla de plata. Con escudo grabado de los infantes Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0150.

Campanilla de plata. Punzón MR. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0151.

Campanilla de plata. Con escudo grabado de los infantes Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0152.

Campanilla de plata sobredorada. Con escudo grabado de los infantes Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Marcas y punzón de B. Angul (Madrid). 1826. Número identificación: 03.34.099-022-0153.

Custodia. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0068.

Vinajera de plata. Letra «V» enmarcada en pieza circular a modo de pomo de la tapa. Con escudo grabado de los infantes Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Marcas y punzón de B. Angul (Madrid). 1826. Número identificación: 03.34.099-022-0154.

Vinajera de plata. Letra «A» enmarcada en pieza circular a modo de pomo de la tapa. Con escudo grabado de los infantes Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Marcas y punzón de B. Angul (Madrid). 1826. Número identificación: 03.34.099-022-0155.

Salvilla de plata. Siglo XIX-XX. Marcas y punzón de Meneses. Número identificación: 03.34.099-022-0156.

Vinajera de plata. Marcas y punzón de Miguel Rovira (Orihuela). 1775-1785. Número identificación: 03.34.099-022-0157.

Vinajera de plata. Marcas y punzón de Miguel Rovira (Orihuela). 1775-1785. Número identificación: 03.34.099-022-0158.

Salvilla de plata. Marcas y punzón de Miguel Rovira (Orihuela). 1775-1785. Número identificación: 03.34.099-022-0159.

Incensario de plata. Con escudo grabado de los infantes Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza. Marcas y punzón de Tomás Garasa (Madrid). 1828. Número identificación: 03.34.099-022-0160.

Naveta de plata. Marcas y punzón de Tomás Garasa (Madrid). 1828. Número identificación: 03.34.099-022-0161.

Escultura de bulto redondo en madera tallada y policromada de San José con el niño. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0162.

Escultura de bulto redondo de madera policromada representando al niño Jesús. Primer tercio del siglo XIX. Perteneció a la infanta María Francisca de Asís de Braganza. Número identificación: 03.34.099-022-0166.

Escultura de bulto redondo de madera policromada representando al niño Jesús. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0167.

Aureola de plata. Finales del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0169.

Óleo sobre lienzo representando al obispo Félix Herrero Valverde. Ubicado en la sala del capítulo, en planta primera de la clausura. Obra de Santiago Arroyo. 1858. Número identificación: 03.34.099-022-0170.

Casulla. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0171.

Estola. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0172.

Manípulo. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0173.

Bolsa de corporales. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0174.

Cubrecáliz. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0175.

Escultura en bulto redondo de madera tallada y policromada representando al niño Jesús. Último tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0176.

Relicario en madera tallada y dorada de san Francisco de Sales. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0183.

Escultura de ple volum de fusta policromada que representa l'Infant Jesús. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0185.

Arqueta amb figuració sobre incrustacions de nacre. Segle XIX. Ubicada a la sala de l'arxiu, a la primera planta de la clausura. Número identificació: 03.34.099-022-0187.

Llibre de la Fundació del Reial Monestir de la Visitació de Santa Maria. Manuscrit de 44 folis de vitell amb cobertes forrades de vellut amb guarniments de plata, que inclou els escuts dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança, obra esta última del taller de Tomás Garasa (Madrid). 1829. Número identificació: 03.34.099-022-0189.

Arqueta amb figuració sobre incrustacions de nacre. Ubicada a la sala del cor, en planta baixa. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0201.

Arqueta amb figuració sobre incrustacions de nacre. Ubicada a la sala del cor, en planta baixa. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0202.

Oli sobre tela que representa el Sagrat Cor de Maria. Ubicat al cor davall de la clausura. Obra de Vicent López Portaño. 1827. Número identificació: 03.34.099-022-0203.

Oli sobre tela que representa el Sagrat Cor de Jesús. Ubicat al cor davall de la clausura. Obra de Vicent López Portaño. 1827. Número identificació: 03.34.099-022-0204.

Escultura de ple volum de fusta tallada i policromada que representa la Immaculada. Segles XVIII-XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0205.

Escultura de ple volum de fusta tallada i policromada que representa la Immaculada. Segles XIX-XX. Número identificació: 03.34.099-022-0213.

Escultura de ple volum de marfil que representa Crist en la creu. Amb reliquiari en la base de la creu de fusta. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0263.

Urna. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0277.

Urna. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0278.

Butaca del bisbe Félix Herrero Valverde. Segon terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0283.

Oli sobre tela que representa la visitació de santa Anna a la Mare de Déu. Ubicat a la sala de la comunitat. Segles xvii-XVIII. Número identificació: 03.34.099-022-0284.

Oli sobre tela que representa els sants fundadors (Sant Francesc de Sales entregant les Constitucions a santa Joana de Chantal). Ubicat al segon locutori de la clausura. Obra de Lluís López (taller de Vicent López). 1827. Número identificació: 03.34.099-022-0285.

Escut heràldic de pedra dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança, a la clau de la llinda de la portada d'accés al convent. Ca. 1831. Número identificació: 03.34.099-022-0286.

Porta de fusta de dos fulles i un porticó, amb ferratges de ferro forjat. Accés principal al convent. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0287.

Arxiu del Reial Monestir de la Visitació de Santa Maria, en què s'inclouen les cèdules reials de la fundació i un conjunt de 180 cartes dels infants Carles Maria Isidre de Borbó i Maria Francesca d'Assís de Bragança a la comunitat monàstica, datades entre el 27 d'abril de 1826 i el 27 de setembre de 1834.

Biblioteca del Reial Monestir de la Visitació de Santa Maria.

Relació de pertinences o accessoris que s'inscriuen en la secció tercera de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià:

Butaca. Primer terç del segle XX. Número d'identificació: 03.34.099-022-0018.

Fragment de custòdia de metall platejat. Segona mitat del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0036.

Copó de plata. Taller de J. R. Ferrer. 1926. Número identificació: 03.34.099-022-0037.

Còmoda. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0043.

Escultura de bulto redondo de madera policromada representando al niño Jesús. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0185.

Arqueta con figuración sobre incrustaciones de nácar. Siglo XIX. Ubicada en la sala del archivo, en la primera planta de la clausura. Número identificación: 03.34.099-022-0187.

Libro de la Fundación del Real Monasterio de la Visitación de Santa María. Manuscrito en 44 folios de vitela con cubiertas forradas en terciopelo con guarnición de plata que incluye escudo de los infantes Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza, obra esta última del taller de Tomás Garasa (Madrid). 1829. Número identificación: 03.34.099-022-0189.

Arqueta con figuración sobre incrustaciones de nácar. Ubicada en la sala del coro, en planta baja. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0201.

Arqueta con figuración sobre incrustaciones de nácar. Ubicada en la sala del coro, en planta baja. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0202.

Óleo sobre lienzo representando el Sagrado Corazón de María. Ubicado en el coro bajo de la clausura. Obra de Vicente López Portaño. 1827. Número identificación: 03.34.099-022-0203.

Óleo sobre lienzo representando el Sagrado Corazón de Jesús. Ubicado en el coro bajo de la clausura. Obra de Vicente López Portaño. 1827. Número identificación: 03.34.099-022-0204.

Escultura de bulto redondo en madera tallada y policromada representando a la Inmaculada. Siglos XVIII-XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0205.

Escultura de bulto redondo en madera tallada y policromada representando a la Inmaculada. Siglos XIX-XX. Número identificación: 03.34.099-022-0213.

Escultura de bulto redondo en marfil, representando a Cristo en la cruz. Con relicario en la base de la cruz de madera. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0263.

Urna. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0277.

Urna. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0278.

Sillón del obispo Félix Herrero Valverde. Segundo tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0283.

Óleo sobre lienzo representando la Visitación de Santa Ana a la Virgen. Ubicado en la sala de la comunidad. Siglos XVII-XVIII. Número identificación: 03.34.099-022-0284.

Óleo sobre lienzo representando a los Santos Fundadores (San Francisco de Sales entregando las Constituciones a Santa Juana de Chantal). Ubicado en el segundo locutorio de la clausura. Obra de Luis López (taller de Vicente López). 1827. Número identificación: 03.34.099-022-0285.

Escudo heráldico en piedra de los infantes Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza, en la clave del dintel de la portada de acceso al convento. Circa 1831. Número identificación: 03.34.099-022-0286.

Puerta de madera de dos hojas y un portillo, con herrajes de hierro forjado. Acceso principal al convento. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0287.

Archivo del Real Monasterio de la Visitación de Santa María, donde se incluyen las cédulas reales de la fundación, y un conjunto de 180 cartas de los infantes Carlos María Isidro de Borbón y María Francisca de Asís de Braganza a la comunidad monástica fechadas entre el 27 de abril de 1826 y el 27 de septiembre de 1834.

Biblioteca del Real Monasterio de la Visitación de Santa María.

Relación de Pertenencias o Accesorios a que se inscriben en la Sección 3ª del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano:

Sillón. Primer tercio del siglo XX. Número de identificación: 03.34.099-022-0018.

Fragmento de custodia de metal plateado. Segunda mitad del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0036.

Copón de plata. Taller de J. R. Ferrer. 1926. Número identificación: 03.34.099-022-0037.

Cómoda. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0043.

Còmoda. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0044.

Sagrari. Taller de Vicent Reig. 1923-1926. Número identificació: 03.34.099-022-0045.

Cortina de sagrari. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0047.

Capa pluvial. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0049.

Maniple. Primer terç el segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0050.

Cobrecalze. Primer terç el segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0051.

Bossa de corporals. Primer terç el segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0052.

Estola. Primer terç el segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0053.

Casulla. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0054.

Drap de faristol. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0067.

Armari de fusta policromada. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0069.

Bagul de fusta amb ferratges de ferro forjat. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0089.

Palmatòria de plata. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0095.

Palmatòria de plata. Segle XIX. Marques i punxó de Galena (Barcelona). Número identificació: 03.34.099-022-0096.

Llum modernista. Ca. 1920. Número identificació: 03.34.099-022-0108.

Casulla. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0109.

Estola. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0110.

Cobrecalze. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0111.

Bossa de corporals. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0112.

Estendard del Sagrat Cor. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0120.

Estendard de l'Arxiconfraria de la Guàrdia d'Honor d'Orihuela. 1897. Número identificació: 03.34.099-022-0121.

Caixa de vericle de plata i vericle de plata sobredaurada. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0125.

Portaviàtic de plata. Taller de Meneses. Segles XIX-XX. Número identificació: 03.34.099-022-0126.

Reliquiari de plata sobredaurada. Segles XIX-XX. Número identificació: 03.34.099-022-0127.

Reliquiari de plata. Segles XIX-XX. Número identificació: 03.34.099-022-0129.

Armari. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0130.

Armari modernista. Ca. 1920. Número identificació: 03.34.099-022-0131.

Copó de plata. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0132.

Campaneta de bronze. Segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0135.

Drap de faristol. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0142.

Drap de faristol. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0143.

Còmoda. Segles XIX-XX. Número identificació: 03.34.099-022-0145.

Campaneta de bronze. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0146.

Campaneta de bronze. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0149.

Rellotge de pèndol. Taller de Manuel Gallud Torre Viejo. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0163.

Cómoda. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0044.

Sagrario. Taller de Vicente Reig. 1923-1926. Número identificación: 03.34.099-022-0045.

Cortina de sagrario. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0047.

Capa pluvial. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0049.

Manipulo. Primer tercio el siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0050.

Cubrecáliz. Primer tercio el siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0051.

Bolsa de corporales. Primer tercio el siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0052.

Estola. Primer tercio el siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0053.

Casulla. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0054.

Paño de atril. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0067.

Armario de madera policromada. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0069.

Arcón de madera con herrajes de hierro forjado. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0089.

Palmatoria de plata. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0095.

Palmatoria de plata. Siglo XIX. Marcas y punzón de Galena (Barcelona). Número identificación: 03.34.099-022-0096.

Lámpara modernista. Circa 1920. Número identificación: 03.34.099-022-0108.

Casulla. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0109.

Estola. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0110.

Cubrecáliz. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0111.

Bolsa de corporales. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0112.

Estandarte del Sagrado Corazón. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0120.

Estandarte de la Archicofradía de la Guardia de Honor de Orihuela. 1897. Número identificación: 03.34.099-022-0121.

Caja de viril de plata y viril de plata sobredorada. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0125.

Portaviático de plata. Taller de Meneses. Siglos XIX-XX. Número identificación: 03.34.099-022-0126.

Relicario de plata sobredorada. Siglos XIX-XX. Número identificación: 03.34.099-022-0127.

Relicario de plata. Siglos XIX-XX. Número identificación: 03.34.099-022-0129.

Armario. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0130.

Armario modernista. Circa 1920. Número identificación: 03.34.099-022-0131.

Copón de plata. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0132.

Campanilla de bronce. Siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0135.

Paño de atril. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0142.

Paño de atril. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0143.

Cómoda. Siglos XIX-XX. Número identificación: 03.34.099-022-0145.

Campanilla de bronce. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0146.

Campanilla de bronce. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0149.

Reloj de péndulo. Taller de Manuel Gallud Torre Viejo. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0163.

Urna. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0164.

Escultura de ple volum de fusta policromada que representa sant Francesc de Paula. Final del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0168.

Quatre candelers de bronze sobredaurat. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0177.

Dos candelers de bronze sobredaurat. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0178.

Tres candelers de bronze sobredaurat. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0179.

Candeler de bronze sobredaurat. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0180.

Quatre candelers de bronze sobredaurat de diferents dimensions. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0181.

Hostier. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0182.

Cadira. Ca. 1920-1930. Número identificació: 03.34.099-022-0186.

Reliquiari de plata. Segles XIX-XX. Número identificació: 03.34.099-022-0188.

Reliquiari de plata. Segles XIX-XX. Punxó de SERANO. Número identificació: 03.34.099-022-0190.

Reliquiari de plata. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0191.

Reliquiari de plata. Punxó d'A. Moreno. Segles XIX-XX. Número identificació: 03.34.099-022-0192.

Dos reliquiariis idèntics de plata, un dels quals trencat. Segles XIX-XX. Número identificació: 03.34.099-022-0193.

Aparador. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0194.

Aparador. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0196.

Escultura de ple volum de fusta tallada i policromada que representa Crist en la creu. Segle XIX-XX. Número identificació: 03.34.099-022-0198.

Escultura de ple volum de fusta tallada i policromada que representa Crist en la creu. Segle XIX-XX. Número identificació: 03.34.099-022-0200.

Urna neogòtica que conté l'Infant Jesús de Praga. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0209.

Escultura de ple volum de fusta tallada i policromada que representa l'Infant Jesús de Praga. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0210.

Relloige de paret. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0211.

Creu d'altar de bronze. Segles XIX-XX. Número identificació: 03.34.099-022-0212.

Escultura de ple volum de fusta tallada i policromada que representa el Bon Pastor. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0218.

Taula. Segle XIX. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0222.

Cadira de frare. Últim terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0225.

Gravat que representa sant Agustí. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0228.

Cadira. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0229.

Marc. Segles XIX-XX. Número identificació: 03.34.099-022-0231.

Bagul de fusta amb ferratges de ferro forjat. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0233.

Bagul de fusta amb ferratges de ferro forjat. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0234.

Bagul de fusta amb ferratges de ferro forjat. Últim terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0235.

Armari. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0236.

Urna. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0164.

Escultura de bulto redondo de madera policromada representando a san Francisco de Paula. Finales del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0168.

Cuatro candeleros de bronce sobredorado. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0177.

Dos candeleros de bronce sobredorado. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0178.

Tres candeleros de bronce sobredorado. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0179.

Candelero de bronce sobredorado. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0180.

Cuatro candeleros de bronce sobredorado de diferentes dimensiones. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0181.

Hostiario. Primer tercio del siglo XX. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0182.

Silla. Circa 1920-1930. Número identificación: 03.34.099-022-0186.

Relicario de plata. Siglos XIX-XX. Número identificación: 03.34.099-022-0188.

Relicario de plata. Siglos XIX-XX. Punzón de SERANO. Número identificación: 03.34.099-022-0190.

Relicario de plata. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0191.

Relicario de plata. Punzón de A. Moreno. Siglos XIX-XX. Número identificación: 03.34.099-022-0192.

Dos relicarios idénticos de plata, uno de ellos roto. Siglos XIX-XX. Número identificación: 03.34.099-022-0193.

Aparador. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0194.

Aparador. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0196.

Escultura de bulto redondo en madera tallada y policromada representando a Cristo en la cruz. Siglo XIX-XX. Número identificación: 03.34.099-022-0198.

Escultura de bulto redondo en madera tallada y policromada representando a Cristo en la cruz. Siglo XIX-XX. Número identificación: 03.34.099-022-0200.

Urna neogótica que alberga al niño Jesús de Praga. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0209.

Escultura de bulto redondo en madera tallada y policromada representando al niño Jesús de Praga. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0210.

Reloj de pared. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0211.

Cruz de altar en bronce. Siglos XIX-XX. Número identificación: 03.34.099-022-0212.

Escultura de bulto redondo en madera tallada y policromada representando al Buen Pastor. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0218.

Mesa. Siglo XIX. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0222.

Sillón frailer. Último tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0225.

Grabado representando a San Agustín. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0228.

Silla. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0229.

Marco. Siglos XIX-XX. Número identificación: 03.34.099-022-0231.

Arcón de madera con herrajes de hierro forjado. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0233.

Arcón de madera con herrajes de hierro forjado. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0234.

Arcón de madera con herrajes de hierro forjado. Último tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0235.

Armario. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0236.

Armari. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0237.

Moble bagul. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0238.

Piano. Fabricat per P. Auger (Barcelona, 1849). Número identificació: 03.34.099-022-0241.

Espill. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0247.

Tauleta de nit. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0249.

Gravat que representa sant Francesc de Sales. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0251.

Gravat que representa santa Joana Francesca de Chantal. Primer terç del segle XX. Número identificació: 03.34.099-022-0252.

Taula. Segles XIX-XX. Número identificació: 03.34.099-022-0253.

Gravat que representa Maria Santíssima de Monserrate (1830). Número identificació: 03.34.099-022-0254.

Urna. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0255.

Escultura de ple volum que representa Crist en la creu. Segles XIX-XX. Número identificació: 03.34.099-022-0256.

Clau de ferro forjat. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0257.

Clau de ferro forjat. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0258.

Clau de ferro forjat. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0259.

Clau de ferro forjat. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0260.

Escultura de ple volum de fusta tallada i policromada que representa Crist en la creu. Primer terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0261.

Escultura de ple volum de fusta tallada i policromada representant la Dolorosa. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0262.

Armari. Últim terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0264.

Templet. Últim terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0265.

Còmoda. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0266.

Relloj de pared. Últim terç del segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0267.

Bagul amb ferratges de ferro forjat. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0272.

Bagul amb ferratges de ferro forjat. Segle XIX. Número identificació: 03.34.099-022-0273.

d) Delimitació de l'entorn afectat

El monestir es troba immers en l'àmbit del Conjunt Històric de la ciutat d'Orihuela, declarada Bé d'Interés Cultural pel Decret 845 de 1969, en què està vigent el Pla Especial d'Ordenació i Protecció del Centre Històric d'Orihuela (BOP 23 de maig de 1995 d'Alacant). Així mateix, està ubicat al costat dels monuments de l'església de les Santes Justa i Rufina i les muralles de la ciutat, i, per tant, en els seus entorns de protecció.

d.2. Justificació de la delimitació proposada:

El criteri general seguit per a la delimitació de l'entorn de protecció consistix a incloure dins de la seua àrea els elements urbans següents:

– Parcel·les que limiten directament amb la que ocupa el Bé d'Interés Cultural i en què qualsevol intervenció que es realitze pot afectar-lo tant visualment com físicament.

– Parcel·les que donen al mateix espai públic que el Bé d'Interés Cultural i constituïxen l'entorn visual i ambiental immediat i en què qualsevol intervenció .

ue es realitze pot suposar una alteració de les condicions de percepció o del caràcter de l'espai urbà.

– Espais públics en contacte directe amb el Bé d'Interés Cultural i les parcel·les enumerades anteriorment i que constituïxen part del seu ambient urbà immediat.

Armario. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0237.

Mueble baúl. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0238.

Piano. Fabricado por P. Auger (Barcelona, 1849). Número identificación: 03.34.099-022-0241.

Espejo. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0247.

Mesilla de noche. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0249.

Grabado representando a san Francisco de Sales. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0251.

Grabado representando a santa Juana Francisca de Chantal. Primer tercio del siglo XX. Número identificación: 03.34.099-022-0252.

Mesa. Siglos XIX-XX. Número identificación: 03.34.099-022-0253.

Grabado representando a María Santísima de Monserrate (1830). Número identificación: 03.34.099-022-0254.

Urna. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0255.

Escultura de bulto redondo representando a Cristo en la cruz. Siglos XIX-XX. Número identificación: 03.34.099-022-0256.

Llave de hierro forjado. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0257.

Llave de hierro forjado. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0258.

Llave de hierro forjado. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0259.

Llave de hierro forjado. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0260.

Escultura de bulto redondo en madera tallada y policromada representando a Cristo en la cruz. Primer tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0261.

Escultura de bulto redondo en madera tallada y policromada representando la Dolorosa. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0262.

Armario. Último tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0264.

Templete. Último tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0265.

Cómoda. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0266.

Reloj de pared. Último tercio del siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0267.

Arcón con herrajes de hierro forjado. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0272.

Arcón con herrajes de hierro forjado. Siglo XIX. Número identificación: 03.34.099-022-0273.

d) Delimitación del entorno afectado:

El monasterio se encuentra inmerso en el ámbito del Conjunto Histórico de la ciudad de Orihuela, declarada Bien de Interés Cultural por Decreto 845 de 1969 y en el que está vigente el Plan Especial de Ordenación y Protección del Centro Histórico de Orihuela (BOP 23 de mayo de 1995 de Alicante). Así mismo está ubicado junto a los monumentos de la iglesia de las Santas Justa y Rufina y Las murallas de la Ciudad y por lo tanto en sus entornos de protección.

d.1. Justificación de la delimitación propuesta:

El criterio general seguido para la delimitación del entorno de protección consiste en incluir dentro de su área los siguientes elementos urbanos:

– Parcelas que limitan directamente con la que ocupa el Bien de Interés Cultural, pudiendo afectar al mismo, tanto visual como físicamente cualquier intervención que se realice sobre ellas.

– Parcelas recayentes al mismo espacio público que el Bien de Interés Cultural y que constituyen el entorno visual y ambiental inmediato y en el que cualquier intervención que se realice pueda suponer una alteración de las condiciones de percepción del mismo o del carácter del espacio urbano.

– Espacios públicos en contacto directo con el Bien de Interés Cultural y las parcelas enumeradas anteriormente y que constituyen parte de su ambiente urbano inmediato.

– Edificacions o qualsevol element del paisatge urbà que tot i no tindre una situació d'immediateza amb el Bé d'Interés Cultural afecten de forma fonamental la seua percepció.

d.2.Descripció de la línia delimitadora:

Origen: Cantó nord-est de la parcel·la cadastral núm. 01 de l'illa 99742, punt A.

Sentit: Horari.

Línia delimitadora: La línia delimitadora segueix pel sud incorporant les parcel·les 01, 05 i 04 de l'illa 99742. Creua el carrer Togores i l'illa 99747 per les mitgeres oest de les parcel·les 04 i 07. Segueix a l'est per l'eix del carrer Río i recorre la mitgera oest de la parcel·la 10 de l'illa cadastral núm. 99735. Creua el riu Segura i incorpora la parcel·la cadastral núm. 35 de l'illa 99736, la núm. 01 de la 98737, les núm. 01, 02, 03, 15, i 16 de la 98738, l'illa 98723, les núm. 01 i 10 de la 97724. Continua per la mitgera est de la parcel·la 05 de l'illa 97738 i torna a creuar el riu. Recorre les façanes de les parcel·les de l'illa 97748 que donen al carrer Malecón fins a la 04 de l'illa 97749. Creua el carrer Malecón i incorpora les parcel·les de l'illa 97745 que donen al carrer Meca. Creua el carrer Meca i inclou l'illa 98744, excepte la parcel·la 10. Creua el carrer Arneva i es dirigeix per la façana nord de l'església de les Santes Justa i Rufina al punt d'origen.

e) Normativa de protecció del monestir i el seu entorn

Article 1. Règim de protecció del monument

De conformitat amb el que disposa l'article 35 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, qualsevol intervenció que pretenga fer-se en el monument requerirà l'autorització prèvia de la conselleria competent en matèria de cultura.

Article 2. Usos permesos en el monument

Els usos permesos són tots aquells que siguen compatibles amb la posada en valor i el gaudi patrimonial del Bé i contribuïsquen a la consecució dels dits fins. L'autorització particularitzada d'ús s'ha de regir pel que disposa l'article 18 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià.

Article 3. Règim de protecció de les pertinences i dels accessoris

El règim de protecció de les pertinences i dels accessoris relacionats en el present decret s'ha d'ajustar al que estableix per a esta classe de béns la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià.

Article 4. Règim general de les intervencions a l'entorn de protecció

Mentre no s'aprove el pla especial de protecció corresponent, qualsevol intervenció que pretenga fer-se a l'entorn de protecció del monument requerirà l'autorització prèvia de la conselleria competent en matèria de cultura. Esta autorització s'emetrà conformement als criteris establits en la present normativa, i per al que no s'hi preveja, s'aplicaran directament els criteris de l'article 39 de la llei esmentada.

Totes les intervencions requeriran per a l'autorització la definició precisa de l'abast, amb la documentació tècnica que per la seua especificitat els corresponga, i amb la ubicació parcel·laria i el suport fotogràfic que permeta constatar la situació de partida i la seua transcendència patrimonial.

Article 5. Excepcions al règim general d'intervencions a l'entorn de protecció

Sense perjudi del que disposa l'article anterior, d'un sospesat informe tècnic municipal es podrà derivar la no-necessitat del tràmit d'autorització previ en actuacions que, per no tindre la consideració d'intervenció, se situen fora del present marc normatiu per falta de transcendència patrimonial, com és el cas de les actuacions dirigides a la mera conservació, reparació i decoració interior d'estos immobles.

En estos casos, l'Ajuntament haurà de comunicar a la conselleria competent en matèria de cultura, en el termini de deu dies, la con-

– Edificaciones o cualquier elemento del paisaje urbano que aún no teniendo una situación de inmediatez con el Bien de Interés Cultural afecten de forma fundamental a la percepción del mismo.

d.2. Descripción de la línea delimitadora:

Origen: esquina nordeste de la parcela catastral nº 01 de la manzana 99742, Punto A.

Sentido: Horario.

Línea delimitadora: la línea delimitadora sigue a sur incorporando las parcelas 01, 05 y 04 de la manzana 99742. Cruza la calle Togores y la manzana 99747 por las medianeras oeste de las parcelas 04 y 07. Sigue a Este por el eje de la calle Río y recorre la medianera oeste de la parcela 10 de la manzana catastral nº 99735. Cruza el río Segura e incorpora la parcela catastral nº 35 de la manzana 99736, la nº 01 de la 98737, las números 01, 02, 03, 15 y 16 de la 98738, la manzana 98723, las números 01 y 10 de la 97724. Continúa por la medianera Este de la parcela 05 de la manzana 97738 y vuelve a cruzar el río. Recorre las fachadas de las parcelas de la manzana 97748 recayentes a la calle Malecón hasta la 04 de la manzana 97749. Cruza la calle Malecón e incorpora las parcelas de la manzana 97745 recayentes a la calle Meca. Cruza la calle Meca e incluye la manzana 98744 excepto la parcela 10. Cruza la calle Marqués de Arneva y se dirige por la fachada norte de la iglesia de Santas Justa y Rufina hasta el punto de origen.

e) Normativa de protección del monasterio y su entorno.

Artículo 1. Régimen de protección del Monumento.

De conformidad con lo dispuesto en el artículo 35 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, cualquier intervención que pretenda realizarse en el monumento requerirá de la autorización previa de la conselleria competente en materia de cultura.

Artículo 2. Usos permitidos en el Monumento.

Los usos permitidos serán todos aquellos que sean compatibles con la puesta en valor y disfrute patrimonial del bien y contribuyan a la consecución de dichos fines. La autorización particularizada de uso se regirá según lo dispuesto por el artículo 18 de la citada Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano.

Artículo 3. Régimen de protección de las pertenencias y accesorios.

El régimen de protección de las pertenencias y accesorios relacionados en el presente decreto se ajustará al establecido para esta clase de bienes en la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano.

Artículo 4. Régimen general de las intervenciones en el entorno de protección.

En tanto no se apruebe el correspondiente Plan Especial de Protección, cualquier intervención que pretenda realizarse en el entorno de protección del monumento, requerirá de la previa autorización de la conselleria competente en materia de cultura. Esta autorización se emitirá conforme a los criterios establecidos en la presente normativa, y en lo no contemplado en la misma, mediante al aplicación directa de los criterios contemplados en el artículo 39 de la citada Ley.

Todas las intervenciones requerirán, para su autorización, la definición precisa de su alcance, con la documentación técnica que por su especificidad les corresponda, y con la ubicación parcelaria y el apoyo fotogràfic que permita constatar la situación de partida y su trascendencia patrimonial.

Artículo 5. Excepciones al régimen general de intervenciones en el entorno de protección.

Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, mediante sopeado informe técnico municipal, se podrá derivar la no necesidad de trámite autorizatorio previo en actuaciones que, por no tener la consideración de intervención, se sitúen fuera del presente marco normativo por falta de transcendencia patrimonial, como sería el caso de las actuaciones dirigidas a la mera conservación, reparación y decoración interior de estos inmuebles.

En estos casos, el Ayuntamiento comunicará a la conselleria competente en materia de cultura en el plazo de 10 días la concesión de

cessió de la llicència municipal, adjuntant-hi com a mínim l'informe tècnic que es menciona en el paràgraf anterior, un pla d'ubicació i el suport fotogràfic que permeta constatar la situació de partida i la seua falta de transcendència patrimonial.

Article 6. Criteris d'intervenció a l'entorn de protecció

1. S'han de mantindre les pautes de la parcel·lació històrica de l'entorn.

2. S'han de mantindre les alineacions històriques de l'edificació conservades fins a l'actualitat.

3. Els edificis tradicionals de l'entorn, pel seu alt valor ambiental i testimonial d'una arquitectura i tipologia que caracteritzen l'entorn, han de mantindre les façanes visibles des de la via pública, preservant-ne i restaurant-ne els caràcters originaris.

4. El nombre de plantes permeses és de dos altures (planta baixa més una), excepte els edificis que donen al carrer Arneva i la plaça del Carmen, que han de ser de tres altures (planta baixa més dos), i queden prohibits els semisoterranis. Els edificis que superen este nombre de plantes s'han de regir pel règim fora d'ordenació. A este efecte, en els casos que concloga la seua vida útil, es pretenguen fer obres de reforma de transcendència equiparable a la reedificació, una remodelació amb eliminació de les plantes superiors, o una substitució voluntària dels immobles, s'han d'aplicar les ordenances de protecció d'esta normativa. Tot això sense perjudi de la possible aplicació a estos immobles de l'article 21 de la Llei del Patrimoni Cultural Valencià.

5. L'alçària de cornisa màxima és de 10 m per a tres plantes i de 7 m per a dos plantes.

6. Les cobertes, d'acord amb la tipologia de la zona, han de ser en el cos principal de l'edifici, la profunditat edificable del qual oscil·larà entre 8 i 11 metres, inclinades, de teula àrab, amb un pendent comprés entre el 25% i el 40%, de dos aiguavessos i carener d'una alçària màxima de 2,25 m respecte de la línia de cornisa. Este requisit únicament pot ser dispensat, amb caràcter excepcional, en aquells casos en què s'acredite l'existència d'una singular justificació historicocontextual.

7. Les noves edificacions, excepte les situades a l'illa cadastral 98723, s'han d'adequar estèticament a la tipologia i als acabats tradicionals d'Orihuela, i la façana ha d'atendre les disposicions següents:

- Ràfols amb longitud màxima de volada de 35 cm.
 - Impostes, motlures, marcs, cèrcols, acabaments ornamentals i tots altres elements compositius amb una longitud màxima de volada de 15 cm.
 - Buïts de façana de proporció vertical, amb la possible excepció de plantes baixes o cambres, segons la tipologia compositiva del municipi.
 - Balcons de barana metàl·lica, amb amplària màxima de volada de 40 cm, 15 cm de cantell i longitud màxima de 1,80 m. Es prohibeixen els miradors.
 - Els tancaments ha de ser de fusta.
 - Es prohibeixen les persianes, excepte les persianetes exteriors enrotllables tradicionals.
8. L'ús permés en esta zona és el residencial. S'admeten els usos següents, sempre que se'n mostre la compatibilitat amb les arquitectures tradicionals de la zona:
- a) Magatzems
 - b) Locals industrials ubicats en planta baixa
 - c) Locals d'oficina
 - d) Ús comercial
 - e) Religiós

Article 7. Preservació de la silueta paisatgística i arquitectònica

Totes les actuacions que puguin tindre incidència sobre la correcta percepció i la dignitat en la contemplació de l'escena o paisatge urbà del monument i el seu entorn, com seria el cas de l'afecció dels espais lliures per actuacions de reurbanització, enjardinament o plantació d'arbres, provisió de mobiliari urbà, assignació d'ús i ocupacions de la via pública, etc., o com podria ser-ho també l'afecció de la imatge arquitectònica de les edificacions per tractament de color, implanta-

licència municipal, adjuntando como mínimo el informe técnico que se menciona en el párrafo anterior, un plano de ubicación y el apoyo fotográfico que permita constatar la situación de partida y su falta de transcendencia patrimonial.

Artículo 6. Criterios de intervención en el entorno de protección.

1. Se mantendrán las pautas de la parcelación histórica del entorno.

2. Serán mantenidas las alineaciones históricas de la edificación conservadas hasta la actualidad.

3. Los edificios tradicionales del entorno, por su alto valor ambiental y testimonial de una arquitectura y tipología que caracteriza al mismo, deberán mantener las fachadas visibles desde la vía pública, preservando y restaurando los caracteres originarios de las mismas.

4. El número de plantas permitidas es de dos alturas (planta baja más una), salvo los edificios recayentes a la calle Arneva y la plaza del Carmen, que será de tres alturas (planta baja más dos), quedando prohibidos los semisótanos. Los edificios que superen este número de plantas se regirán por el régimen Fuera de ordenación. A tal efecto en los supuestos en que concluya su vida útil, se pretendan obras de reforma de transcendencia equiparable a la reedificación, una remodelación con eliminación de las plantas superiores, o una sustitución voluntaria de los mismos le serán de aplicación las ordenanzas de protección de esta normativa. Todo ello sin perjuicio de la posible aplicación del artículo 21 de la Ley del Patrimonio Cultural Valenciano a estos inmuebles.

5. La altura de cornisa máxima es de 10,00 m para tres plantas y 7,00 m para dos plantas.

6. Las cubiertas, de acuerdo con la tipología de la zona, serán en el cuerpo principal del edificio, cuya profundidad edificable oscilará entre 8 y 11 metros, inclinadas, de teja árabe, con pendiente comprendida entre 25% y 40%, a dos aguas y cumbre de altura máxima 2,25 m respecto de la línea de cornisa. Este requisito únicamente podrá ser dispensado, con carácter excepcional, en aquellos casos en los que se acredite la existencia de una singular justificación histórico-contextual.

7. Las nuevas edificaciones, a excepción del situado en la manzana catastral 98723, se adecuarán con carácter estético a la tipología y acabados tradicionales de Orihuela atendiendo la fachada a las siguientes disposiciones:

- Aleros con longitud máxima de vuelo de 35 cm.
 - Impostas, molduras, recercados, cinchos, remates ornamentales y demás elementos compositivos con una longitud máxima de vuelo de 15 cm.
 - Huecos de fachada de proporción vertical, con la posible excepción de plantas bajas o cambras según la tipología compositiva del municipio.
 - Balcones de barandilla metálica, con anchura máxima de vuelo de 40 cm, 15 cm de canto y longitud máxima de 1.80 m. Se prohíben los miradores.
 - Las carpinterías serán de madera.
 - Se prohíben las persianas, salvo las persianillas exteriores enrollables tradicionales.
8. El uso permitido en esta zona será el Residencial. Se admitirán los siguientes usos, siempre que muestren su compatibilidad con las arquitecturas tradicionales de la zona:
- a) Almacenes.
 - b) Locales industriales ubicados en planta baja.
 - c) Locales de oficina.
 - d) Uso comercial.
 - e) Religioso

Artículo 7. Preservación de la silueta paisajística y arquitectónica.

Todas las actuaciones que puedan tener incidencia sobre la correcta percepción y la dignidad en el aprecio de la escena o paisaje urbano del monumento y su entorno, como sería el caso de la afección de los espacios libres por actuaciones de reurbanización, ajardinamiento o arbolado, provisión de mobiliario urbano, asignación de uso y ocupaciones de la vía pública, etc., o como podría serlo también la afección de la imagen arquitectónica de las edificaciones por tratamiento

ció de rètols, marquesines, tendals, instal·lacions vistes, antenes, etc., o qualsevol altre d'un tipus i unes conseqüències similars, hauran de sotmetre's a l'autorització de la conselleria competent en matèria de cultura, que resoldrà d'acord amb les determinacions de la llei i els criteris de percepció i dignitat abans esmentats.

Queda proscriu la introducció d'anuncis o publicitat exterior als plans de façana dels edificis que, en qualsevol de les seues accepcions, irrompa en la dita escena urbana, excepte la d'activitats culturals o esdeveniments festius que, de manera ocasional, reversible i durant un temps limitat, sol·licite i obtinga autorització expressa.

Article 8. Cauteles de naturalesa arqueològica

En qualsevol intervenció que afecte el subsòl de l'immoble o el seu entorn de protecció, s'ha d'aplicar el règim tutelar establert en l'article 62 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, per a la salvaguarda del patrimoni arqueològic.

de color, implantación de rótulos, marquesinas, toldos, instalaciones vistas, antenas, etc., o cualesquiera otros de similar corte y consecuencias, deberán someterse a autorización de la conselleria competente en materia de cultura, que resolverá con arreglo a las determinaciones de la ley y los criterios de percepción y dignidad antes aludidos.

Queda proscriu la introducción de anuncios o publicidad exterior a los planos de fachada de los edificios que, en cualquiera de sus acepciones, irrompa en dicha escena urbana, salvo la de actividades culturales o eventos festivos que, de manera ocasional, reversible y por tiempo limitado solicite y obtenga autorización expresa.

Artículo 8. Cautelas de naturaleza arqueológica.

En cualquier intervención que afecte al subsuelo del inmueble o su entorno de protección, resultará de aplicación el régimen tutelar establecido en el artículo 62 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, para la salvaguarda del patrimonio arqueológico.

ANEXO II

Documentación gráfica

ANNEX II / ANEXO II

Documentació gràfica / Documentación gráfica

